உ

கடவுள் துணை.

நூதன மன்மத லாவணி

கேள்வி.

தஞ்சையில் வசிக்கும்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ,

கோவிந்தசாமிப்பிள்ளை

அவர்களால் இயற்றப்பட்டு

சிதம்பரம்

புத்தகவியாபாரம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ,

வே. சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி

புரசைபாக்கம்,

எழுமலைப்பிள்ளை அர்களது

விவேக விளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1896.

இதன் விலை அணா—2.

சிவமயம்.

மன்மதலாவணி.

விநாயகர் ஸ்தோத்திரம்.

லாவணி-ஆதிதாளம்.

ஓங்காரபிரணவமே. விக்னேஸ்பர. ஓங்காரபிரணவமே.

ஸ்ரீங்காரகணபதி. சித்தசன்கதைபாட. நீங்காமலருள்புரிவ
விக்னேஸ்பர. ஓங்காரபிரண

பாதிபிறைதரித்த. பரமனூர்யின்றெடுத்த. நீதிபரம்பொருளே
விக்னேஸ்பர. ஓங்காரபிரணவ

யேதுமறியேனென்று. இந்தவூரிற்சிலர்கள். சோதிக்கஎண்ணங்
கொள்கிறார் விக்னேஸ்பர ஓங்காரபிரண

கண்ணன்மருகா உந்தன். கருணையிருக்கும்போது. என்னைநெ
கக்கூடுமோ விக்னேஸ்பர ஓங்காரபிர

இவர்களைப் போலேசாயிர் எத்தனைபேர் வந்தாலும் அ
ஜெயிக்கவரந்தா விக்னேஸ்பர ஓங்காரபிர

அணங்களைப்பெரிதென்று அ ன்பெரிதல்லவென்று சுணங்களைப்
போலேகத்துறர். விக்னேஸ்பர ஓங்காரபி

ஜெகம்புகழுந்திடப்பாடும் தீரன்கோவிந்தசாமி புகலுங்கவிக்கிற
ங்கிவா விக்னேஸ்பர ஓங்காரபிரணவமே ஓங்காரபிரணவமே

—()—

விநாயகர் ஸ்தோத்திரம்.

லாவணி-ஆதிதாளம்.

ஓம்-ஓம்-அங்குசபாசா உன்னைநம்பினேன் விக்னேசா
ஓம்-ஓம் அங்குசபாசா

நேமமான நெடியோன் மகனுன காமராசன்கதைபாட அருள்செய்
ஓம்-ஓம் அங்குசபாசா

பரிபூரணனந்த பார்பதிதந்த கரிமுகனேயுருவாகியேவந்த
ஓம் ஓம் அங்குசபாசா

தானேயனுதினமும் நம்பினேன்தேவா யெனைக்காத்திடயெதிராக
வா வா ஓம்-ஓம் அங்குசபாசா

என்குருவிற்று இலங்கிடும்நாதா சங்கீதசுதிகுறையாமல் வரந்தா
ஓம்-ஓம் அங்குசபாசா

கோவிந்தசாமிக் குகந்திடும்லோலா வாவிந்தவேளையில்வரந்தாநல
மேலா ஓம்-ஓம் அங்குசபாசா உன்னைநம்பினேன் விக்னேசா

—()—

விநாயகர் துதி.

லாவணி-ஆதிதாளம்.

ஆதி-ஓம்-ஐங்கரனே விநாயக-ஆதி-ஓம்-ஐங்கரனே.

பாதிபிறைதரித்த- பரமனார்யீன்றெடுத்த - நீதிபரம்பொருளேவா
விநாயக ஆதி ஓம் ஐங்கரனே

யேதுமறியேனென்று-இந்தஊரிற்சிலர்கள் - சோதிக்கவெண்ணங்
கொள்கிறார் விநாயக ஆதி ஓம்-ஐங்கரனே

கண்ணன்மருகா உந்தன்-கருணையிருக்கும்போது யென்னைஜெயிக்க
க்கூடுமோ விநாயக ஆதி-ஓம் ஐங்கரனே

இவர்களைப்போலேசாயிர்-யெத்தனைபேர்வந்தாலும் - அவனைஜெயி
க்கவரந்தா விநாயக ஆதி-ஓம் ஐங்கரனே

ஜெகம்புகழ்ந்திடப்பாடும் சீரன்கோவிந்தசாமி- புகலுங்கவிக்கிரங்
கிவா விநாயக ஆதி ஓம் ஐங்கரனே

—()—

விநாயகர் - துதி.

லாவணி - ஆதிதாளம்.

ஆதிவிக்னேசா அங்குசபாசா அடியேனினைத்தவரந்தந்து உதவும்
விஸ்வாசா ஆதிவிக்னேசா

ஓதிஉனைத்தேனே உனதடியன் நானே உலகம்புகழ்கவிபாடவெனக்
கருள்தானே ஆதிவிக்னேசா

மாதிரமாய்ப்போத்தி - மலரடியையேத்தி - மனமகிழ்ந்து யென்னை
மிகவேசீராட்டி ஆதிவிக்னேசா

போதமிகநாதா பொற்புடையபாதா புண்ணியன் கோவிந்தசாமி
கவிக்கிரங்கிதாதா ஆதிவிக்னேசா

—[]—

விநாயகர்ஸ்தோத்திரம்.

லாவணி ஆதிதாளம்.

ஆதிஐங்கரன் யிருதாழ்போற்றி
அருமறைவாணிகள் சிரசேத்தி
சோதிவேல்முருகன் பதம்போற்றி
தொல்புவியில் பெரியோர்சரணம்வாழ்த்தி
ஓதுவேன்குந்தனைவில் தந்தியேத்தி
ஒய்யாரசுதியெடுத்து மடித்துஆத்தி
திதற்ப்படிஅதபயல் படல்தாத்தி
சிறப்புடன்செலுத்துவேன் யென்கீர்த்தி
சோதிமணிகோவிந்தசாமி தாசன்
சொன்னார்பெரியோர்புகழ் விஸ்வாசன்
தும்பிமுகன்பாத மலரைநாடி
பறக்குதேதுகன் துருக்கொடி.

—[]—

சுப்பிரமணியர் ஸ்தோத்திரம்.

லாவணி ஆதிதாளம்.

ஞானவடிவின்வேலா நங்கையுமைபாலா - நலவீரர்சூழ்ந்தஞ்சையி ல்வாழுமிகசீலா ஞான

தானவர்குலகாலா சத்தியசெங்கோலா- சண்முகாசடாட்சரதந்திர மாகியமூலா வானவரனுகூலா-வள்ளிமணாளா-வடிவானதெய்வயானையை க்கல்விசெய்யும்லோலா ஞான

(கவி.)

மோனத்தினிலேகாட்டிமூடமனந்தனையோட்டி
ஆனைமுத்திவழிகூட்டி அருள்வாய்முருகோனே.

(லாவணி.)

நானிலத்தவர்ஜாலா-நங்கையுமைபாலா நவவீரர்சூழும்தஞ்சையில் வாழுமிகசீலா ஞானவடிவின்வேலா

பன்னிருதிருத்தோளா பட்சமுடன் ஆளா பலவாறுவேதமும் துதி க்கின்றமலர்தாளா துன்னுமந்திரவாளா சுத்தசுகுநாளா தொழுதேன் வணங்கிஉன்னையே நம்பிநெடுநாளா ஞானவடிவின்வேலா

(கவி.)

யென்னைநமன்தேடாமல் யென்மனதுவாடாமல்
அன்னியனைக்கூடாமல் அருள்வாய்முருகோனே.

நன்னெறிதரும்வாலா-நங்கையுமைபாலா நவவீரர்சூழும் தஞ்சை யில்வாழுமிகசீலா ஞானவடிவின்வேலா

ஐங்கரனிளையோனே அந்திரமும்மானே அடிமுடிகன்றமதினிடை தோன்றபகவானே எங்களுடையகோனே இன்பமயிலோனே இட்சண ம்வந்துரெட்சிக்கயெண்ணமதுவானே ஞானவடிவின்வேலா

(கவி.)

சங்கடமெலாம்பொருக்கத் தாரணிமாய்கையருக்க
அங்கமதையான்வெருக்க அருள்வாய்முருகோனே.

நங்குவினைதகோலா-நங்கையுமைபாலா நவவீரர்சூழும் தஞ்சை யில்வாழுமிகசீலா ஞானவடிவின்வேலா

சேயனேக்காருந்தீரா சிந்தைகளிகூரா சின்மயானந்ததேசிகாசங்க ரிகுமாரா தீயர்தமக்குச்சூரா திவ்வியகெம்பீரா தீர்க்கமாய்ப்பாடுங்கோ விந்தசாமிக்கரியவரந்தாதா ஞானவடிவின்வேலா

(கவி.)

பஞ்சபூதத்திநாதாபல்லுயிர்கள்தொழும்பாதா
அஞ்சலிதொழுதேன்தாதா அருள்வாய்முருகோனே.

நாயகனேவிசாலா-நங்கையுமைபாலா நவவீரர்சூழும்தஞ்சையில் வாழுமதிகசீலா ஞானவடிவின்வேலா

—()—

சுப்பிரமணியர் துதி.

லாவணி - ஆதிதாளம்.

கருணைசெய்வேலா கங்காதரன்பாலா-கருணைசெய்வேலா- மருகும ரணிதை வானைமணாளா சிறுவன்மொழிக்கிரங்கி சித்தம்வைத்தாளா கருணைசெய்வேலா

இந்துக்குடையோனை யீஸ்பரன்தகிக்க வெந்ததில்லை யென்கின்ற விணைஜெயிக்க கருணைசெய்வேலா

வேதாவைச்சிறையிட்டவெற்றிவேலவனே ஓதுமென்சொல்லுக்கிரங்கி உறைகுவாய்சீமானே கருணைசெய்வேலா

மாவிந்தமாகிய மலர்பெய்தேன் சுத்தமாகோவிந்தசாமிதாசன் முன் குருமுகூர்த்தமா கருணைசெய்வேலா

—()—

சரஸ்வதி ஸ்தோத்திரம்.

லாவணி ஆதிதாளம்.

பாராய்அம்பாள்சரஸ்வதி உந்தன் பாலனை ஆளும்உன்பாதம்கெதி நேராய் வரும்மதன்.காதைதன்னை நேசபாசதேகமெங்கு மருள்பாராய் அம்பாள் சரஸ்வதி பாராய்அம்பாள்

வெண்கமலமேலுறைந்த.மேலே'ருள்ளம் தானிறைந்ததண்கொள் மாலைதானலர்ந்தசார்ந்தநகைதான்சிறந்த பாராய்அம்பாள்

கண்கொண்டானந்தம்ஆனேதின காராய் பாராய் சீராய் உன்திருக்கண்ணால் பாராய்அம்பாள்

வீணாகரவிஜையிநீவேதம்யாவுமுணர்நீ சேணுடர்பணியுநீசெல்வந்தாரும்பதத்தினி காணாத உன்பதங்கண்டேனே காட்சி மாட்சியாட்சி பெறத்திருக்கண் பாராய்அம்பாள்

மாரனெரியலையென்னும்மாபாவிகள்மிகத்துன்னும் கோரமுடன்சபைதுன்னும் கொடியோருய்ய உரைப்பின்னும் ஒறம்பேசுமவர்கட்குஓதுவாதுதீதென்றுரைத்துமுகம் பாராய்அம்பாள்

தஞ்சைதன்னில்வாழும்வல்லன் சகலகலையோதும்வில்லன்செஞ்சொல்மறைமிகுந்தசொல்லன் தீரன்யெனும் பேறையுள்ளன். விஞ்சைபுகழ் கோவிந்தசாமிதாசன் விதன் சூரன் தீரன் கவிக்கிரங்கி
(பாராய்அம்பாள்சரஸ்வதிஉந்தன்பாலனைடாளுமுன்பாதம்கெதி)

—()—

கேள்விலாவணி - ஆதிதாளம்.

வாரும் வாரும் வாருமெந்தன் வல்லமை சிநேகிதரேவரும்படி கடவுளைவணங்கினேனறிவீரோ சிருடன் பலகலைகள் தெளிந்துணர்ந்தோரே யிப்போதென்திசையில்கீர்த்திபெற்றயெந்தன்சமூகத்துநேரோவாரும்-வா

கண்டுவெகுநாளாச்சுதென்றெண்ணியேனானிருந்தேனே கருத்தின்படியேயிந்தக்கனத்தசபையில்தானே இன்றுஉம்மைக்கண்டவுடனெழிலாகமகிழ்ந்தேனே இபபோதென்கேள்விக்கிவிடை யெடுத்துறைசெய்யிமானே வாரும்-வாரும்

திங்கள்சடையோனல்மதன்பங்கப்படவில்லையென்று தினமும்மதுவெறியால்தெருக்கல்தோரும்பிரண்டு சங்கையின்றுபொய்க்கவிதைசாற்றவந்தாயோஇன்று மங்கையர்கள்மெய்க்குங் கவிவாணர்களே நீங்களின்று வாரும்-வாரும்

மன்னர்கள்புகழும்ராஜகோபால வீதிதனிலேமாதுஹோளியெரித்தாளென்றுரைத்தீர்களேமுன்னாலே உன்னையான்கேட்ட கேள்விக்கொன்றும்பதில்சொல்லாமலே ஊமைபோலிருந்து யெழுந்தோடிஒளிந்தீர்களே வாரும்-வாரும் வாருமெந்தன்வல்லமைசிநேகிதரேவரும்படி கடவுளைவணங்கினேனறிவீரோ. வாரும்-வாரும்

மண்டலத்திலென்றுமதன் பண்டிகையென்றமே நீடிவளங்குவதனைவிட்டுவண்டர்களுடன்கூடிகண்டவர்போல் ஹோளியென்று களரவந்தாயேபேடி தண்டமிள்கோவிந்தசாமிதாசன் கவிபைக்கொண்டாடிவாரும்-வாரும்-வாருமெந்தன்வல்லமைசிநேகிதரேவரும்படிகடவுளைவணங்கினேனறிவீரோ வாரும்-வாரும்

—()—

கேள்வி லாவணி-ஆதிதாளம்.

கல்லார்களு மெய்க்காசசடர்களே இங்கே வாரும் காமன் எரியனு
வென்றுங்களறுவதேன் காணீரும் கல்லார்களுமெய்க்

அனங்கனென்பவர்க்கன்னை தங்கையர்களாறு அம்பாகவே அமைந்
திருக்கும் அவர்களுடைபேறு இனமாகவேயிக்ச் சபையோர்களறியக்
கூறு இக்சணம் உரையாவிடில் இவ்விடம்விட்டுநீபோறு கல்லார்களு

(உத்தார்) ☞ சினங்கொண்டெழுந்தோடாதே
சீதகிசம்றா வெளடுதப்பாதே.

கனம்பொருந்திலா உங்கள்களக்குருவைவிட்டுப்பேரும் காமனெ
ரியலேயென்றுக்களறுவதேன் காணீரும் கல்லார்களு

அங்கசன்செயலால்ஆவதுயாதொன்றுமில்லைநீங்கள் அவனைக்கடவு
ளென்றுரைப்பதினுல் வருந்தொல்லைமன்னகயர்களே அன்றுமதனுக்கு
வேறுண்டோ எல்லை வேறுமார்க்கமிருந்தால் மறையின்வழி யெடுத்து
ச்சொல்லே கல்லார்களு

(உத்தார்) சங்கையில்லாதசண்டியாடே
தர்க்கம்செய்யமுடியாதென்றேனோடே.

கன்னைநயைச்சூழ்யகடவுள் பெரிதெனவேகூறும் காமன்எரியலே
யென்றுக்களறுவதேன் காணீரும் கல்லார்களு

பள்ளிக்கூடத்திலரிச்சுவடிபடிக்கும்பிள்ளைகளே வெகுபாடகனெ
ன்றனேத்தோடுவந்தீர்நீங்களே துள்ளித்துள்ளிசொற்சோரமானமொழி
களைநீங்கள் தொடுத்துப்பாடி முன்னேதோர்வையடைந்து போனீர்
களே கல்லார்களு

(உத்தார்) தெள்ளறிவிலாதசிறியோரே
சின்னமடைவீரென்னேரே.

உங்கள்! கள்ளக்குருவைத்தேடிகடிகி அழைத்துபின்சேவாரும் கா
மனெரியலேயென்றுக்களறுவதேன் காணீரும் கல்லார்களு

அம்புவியிலுனைப்போல்கவிராயர்களனந்தங்கோடியானையுங்கே
ள்விக்கேவிடைதருமல்முரம்வாடிகும்பிட்டென் குருமலர்பதத்தைச்செ
ன்னியிற்சூடி செய்தகுற்றம் யாவையும் பொருத்தாளு பென்றுர்மன
ஞடி கல்லார்களு

(உத்தார்) விம்மிஅஞ்சிப்பயந்தோடினனே
அந்தவிதமறியாமல்வந்தாய்வீணே.

கம்பற்றாளமேகனென்னோடெதிர்த்தோடினனேபாரும் காமனெரியலையென்றுக்களருவதேன்காணீரும் கல்லார்களு

ஓதுமென்சொல்லைஉண்மையென்றுநீகொள்கொள்உளறுய்வெறியனைப்போலநீவீண்மொழிதள்தள் மாதுஹோளியெறிந்தநூலிருந்தாலெடுத்துக்கல் கல்வகுத்துறையாவிடுமேலோ யிந்தமார்க்கமதைச்சொல்-சொல் . கல்லார்களு

(உத்தார்) சதுசங்கப்புலவர்கொண்டாடும்சற்குரு
கோவிந்தசாமிபாடும்.

காதலுடையயிர்தக்காமன்கதைதனைதினம்நாடும்காமனெரியலையென்றுக்களறுவதேன்காண்நீரும் கல்லார்களு

கேள்வி-லாவணி- ஆதிதாளம்.

திருமதனெரியலோபெரும்பிழையெனக்கலை தெளிந்துப்பேசவர்சதிரனேஅக்கதைக்காரணம்நானதைசெப்புவேன்கேள்முந்த- திருமத

விரிவளஞ்சுருதிவிதிபொடுகருதிமேதினிதனிலன்று வேதபுரந்தம்லிவாணஸ்காந்தம் விளயபும்சரிதைகொண்டுபேருமதநூலைபுசகாதிவ்வேளைப்பேணியுறைப்பேனென்றுபேதகமெனமலையாதீர்க ளதுகளைப்பிரணவமேயென்று திருமதனெரியலோ

(கவி.)

ஆதியில்லை அந்தமில்லை அகிலமில்லை அகண்டவெளியாய் அமர்ந்துநிற்குங்காலை ஒதுவேனவ்வழியில் ஒருஜோதித்தோன்றி உதித்துமி ஓங்காரசத்தமாச்சு அவைநீதிபெறநிஷ்களமாய் நிருமயமாய் நிறைந்தபரிபூரணமாய்ஜெனித்துநிற்கும் பேர்துருவாய்பெண்உண்மையல்லவென்றுவேதமுனிபுகன்றநூல்தான்.

(லாவணி.)

பேசப்பார்த்து யேசாதேர்த்து ஆசிகோர்த்து சிறஉறுதென்றல்தேருடைஅண்ணல்திருக்கதையனுபந்திரனே அக்கதைக்காரணம்நானதைசெப்புவேன்கேள்முந்த திருமதனெரிய

புல்லறிவுடையாய்புராணநூல்கடையைபுகன்றறிமுன்சொன்னபூங்கருஉருவாய்பூரணநிறைவாய்புனிதுருவாய்மின்னவல்பிர்மலைலவகளை

மும்மூர்த்திகளைவந்துஉதித்துப்பின்ன வான்புவிசகலவுமேனோரிஷிகள்பலவாகவகுத்துமுன்ன திருமதனெரியலோ

(கவி.)

முப்பத்து முக்கோடி புத்தேள் உண்டாய் எற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளுண்டாய் ஒப்பில்லா தேவரிஷிபட்டமுண்டாய் ஓதுமறை ஆறு சாஸ்திரமும் உண்டாய் இப்புவியில் சப்தரிஷிபதினெண்சித்தர் எறும் புகடையானை முதலெல்லாமாச்சி செப்பரியமானவனைவகுத்தமூவர்சேனுலகில் முத்தொழிலைசெலுத்துங்காலை.

மாவிருதொழிலாஞானமொழிலாஏலாசெழிலாசெல்லறிவுடையான்தினமதித்துடையான்திருக்கதையனுபத்திரனே அக்கதைக்காரணம் நானதைசெப்புவேன்கேள்முந்த திருமதனெரியலோ

தமுகமதனுல்காளாதுமுன்னுல்தாமோதானும்வாடிதனுமுதலாம் பொருள்தனக்தருச்சமேருள்தாவென்றானைநாடிநேமத்தவம் புரியநின்மலன்இவையரிய ரீலிமேயோடுறவாடிநெடியோன்முன்வந்து நினைத்தபடியேயின்று நிறைவேறனைரீடி திருமதனெரியலோ

(கவி.)

ஆதிபறனித்தவா மளித்தபோது அறஉறுவாய்த் திருமதனைத்திருமாலென்னும் போதளவில்செஞ்சொளிவாய் நிறைந்துதோன்றி புனிதுருவாய்மானுந்தியிலுதித்துமேலும் மாதவன் மால்மனோபவகனன்முதற்பேர்பெற்று மன்மதனும் இவ்வகையாய்ப்பிறந்தபோது ஓதுவாளீஸ்பரியும் தன்னைநோக்கி உண்மையாய்நீபெற்றவாம் ஒளியுமென்றே.

கடுக்கக்கோபம்துடிக்கரேகம்கொடுக்கசாபம் சேமதகளையான்ஜெகமோகவலையான் திருக்கதையனுபந்ததிரனே அக்கதைக்காரணம் நானதைச்செப்புவேன்கேள்முந்த திருமதனெரியலோ

திடுக்கெனபயந்துதேவியைகபந்து திருமால்வரங்கேட்கதியாலளிக்துன்சுதன் திரும்புவானெனம்தன் திருவாய்உமைதாக்க கடுக்நசாபமுனைக்கடிந்தக்காமன்தனைக்கண்ணால்தீய்க்கலைவதெரிந்தக்காசியோரந்தக்காரணம்பிசகாக்க திருமதனெரியலோ

(கவி.)

கட்சிகட்டிமதனெரியவில்லையென்றுகாமனவர் ஆதியெனக்கருத்திலெண்ணி இச்சபையில்புராணமெல்லாம்பெருப்பிசகென்றெடுத்துரைக்கும் புலவீரர்காளும்மை உச்சந்தலை நாவிதனுல் மொட்டையாக்கிறேன்

குடமேந்திவைத்திமைகளுனைகமீது தக்கமிக ஊர்க்கோல சுத்தவல்
லான் மாதவஞ்செய்கோவிந்தசாமிதாசன்.

கவிபூவெல்லு கவிலும்பல்லு முவிலம்சொல்லு திடேள்குறுமார
ன்தேவர்தெம்பிரான் திருக்கதையனுப்பரதீரமே அக்கதைதக்காரணமா
னதைச்செப்புமென்கேள்முந்த திருமதனெனியமேர

―――(*)―――

கேள்வி-லாவணி ஆதிதாளம்.

என்னஞாயம் புலவா என்னஞாயம்.

சன்னல்வில்லுடன்மாரனரும்பு கணைகளுடனேமேருவிற்சென்று
அண்ணல் பரமேஸ்பரன் முன்னின்று அங்கசன் அணலாகவில்லையெ
ன்று என்னஞாயம்

சுருதியுக்தி அனுபோகங்களுரைத்து திறந்தமுறைப்படிமனதி
னக்கறைத்துகருதிமேனெனங்கள் நூல்களைவிரித்துகாட்டிநாலுமுங்கள்
காமம்மூடிமறைத்து என்னஞாயம்

அண்டமுழுதும்காமசமேவெர்லும் அவனுக்குமேல்தேவனில்லை
யென்றீர்நில்லும் வண்டணைக்குழல்ரதியம நன்புல்லும்மலர்க்கணை இவ
ர்க்கெய்தமதன்வேறுண்டோசொல்லும் என்னஞாயம்

தர்க்கவாதியெனும் கண்டமிளைனும்சேந்தி தன்னுருக்குந்தனி
கோவிந்தசாமிசொற்கடல்நிறையுண்டிதுலங்கமேபூமிசொரியுந்தசனுட
சொல்மொழிவேணுமீ என்னஞாயம்

—0—

லாவணி ஆதிதாளம்.

சபையோரேகேளுமையாயான்சாற்றும் மொழிக்கிவிடை தாருமை
யா அவ்வபோரேமன்மதன்பெரிய விலல்லியென்று அவனே கடவுள்சா
லென்றுரைப்போர்மொழியை சபையோரேகேளு

பஞ்சயிலக்கணங்கள்தாமுணர்ந்தபரில்வெகுதருமச்செயல்நிறை
ந்தசெஞ்சொல்மிகுகருணைசீர்கள்மிகநிறைந்த சில்லோர் கேளீரோ தேருங்
கல்வீர்மொழியை சபையோரேகேளு

அரன் திருமதனையெரிக்கதுண்டு அணங்கன்சரிதைதமுகனுபகிலன்
றுபாம்பரைசெய்தலாற்புன்மைசெய்வதுஎன்று பாரும் ஒருபாடும்படி
யோன்சொல்லை சபையோரேகேளு

இருதரக்கோர்மொழியைத் தாங்கள்கொண்டு அதில் இன்னது நூலையொத்ததென்று திருவள்ளுவர்மன்மதன் சரித்திரநிலைமையென் புவீர் ஒப்புவீர்செகப்புகழ்ட்டோர்மொழியை சபையோரேகேளு

கடவுள் இன்னவனென்னதான்புரியார் நூலைகண்டுகொள்ளவும்பக்தனறியார் படபடவெனப்பேசிய பதரியே சபைதனில் பாங்குடன்தாங்கள்முன் பத்தியிலாதார்சொல்லை சபையோர்களே கேளுமையா.

கோவிந்தசாமிதான்புகலும் குணமொடுபாவினமோதிசுழுப்பேவியசபையோரே விளங்கப்பணிந்துநின்று வேண்டினேன் ஆண்டுகொள் வேதமொழியின்சொல்லை சபையோர்களே கேளுமையா யின்சாற்றுமொழிக்கிவிடைதாருமையா

லவணி-ஆதிதாளம்.

சகலரும்புகழ்சண்முகசுந்தரதீரா இசர்வதிகாமமிகவுஞ்சிறந்ததங்கள்சமூகத்தில்வணங்கியிப்போது யான்கேட்பதுயாது சகவதனிலோ மதந்தானெனிபலையெனுவாது செய்பவந்துயென்மீது ஆசமுடனேபாடுவோர்களைப்பாரும் அன்யாயம் நியாயம்இரண்டையும்மோதும்கிசரில்லாத இதையெங்களைக்கூறும் நிசமிதென்றுமெரியாகவேதீரும்சகலரும் புகழ்சண்முகசுந்தரதீரா

சைவவைணவசாதிதங்கள்பலஉண்டு அதனைக்கண்டுதரணியோர்கள்சாத்தியங்கள்செய்வது நெறிகொண்டு இதுவேபுண்டு மெய்வழியெனவேபல்லோரும் அகத்தில்விரும்பிநடந்துவருவது நான்யுகத்தில்தெய்வமுண்டென்பதேதேர்வதே அகத்தில் திர்க்கமாகுஞ்செந்தமிழ்வளர்ஜெகத்தில் சகலரும்புகழ்சண்முகசுந்தரதீரா

சட்டம்நெறிமுறைமையாவையும்நிலைதெரிந்தோனே மகாசீமானே துட்டர்களையடக்கும் துரைத்தனம்நடத்தும் கோமானேசற்குணசைபூமானே திட்டமாகவளர்ந்தோங்கியபூவில் செவ்வாய்திறந்தொரு கட்டளையேவில அட்டிசெய்வாரிங்கொருவருமோவில் அற்புதமாகியதென் இந்திபாவில் சகலரும்புகழ்சண்முகசுந்தரதீரா

தன்களைத்தவிரயின்னியாயம் தீர்ப்பவரெங்குமில்லை சந்தேகமில்லை அங்கசன்பெரிதான்பெரியலை யெனுவாதமல்லை கோவிந்தசாமிசொல்

...ர்களமாய்மேற்றுமனமதுகளிகூர்ந்து வளக்கைகேதீயதன்வளியாக ...ரு இவ்விர்த்மாகவே ஙண்மலர்ச்சேபார் எீளாயின்மீது இாகிடும்து ...றையார்சகலரும்புகழ் சண்முகசுந்தரநிரா ஒசாவதிகாரர்

௸

லாவணி-ஆதிதாளம்.

பொய்பேசும்புலவாவாயைமூடு-மூடு-மூடு மூடு- புறட்டுக்கவியை விட்டுப்போடு-போடு போடு-போடு- மெய்ப்புகழ்சபைதனிலே- ஓடு-ஓடு-ஓடு-ஓடு- மேதினிலரியவாயாற்பாடு- பாடு-பாடு-பாடு- பொய்பேசும் புலவாயை-மூடு-மூடு-மூடு-மூடு,

கள்ளுண்ட மதத்தால்வருங்கேடு-கேடு-கேடு-கேடு கட்டுக்கவிபே சும்நாக்கைச்சூடு-சூடு-சூடு-சூடு-மல்லு யுத்தஞ்செய்யவந்தால்ஜாடு- ஜாடு-ஜாடு ஜாடு-மட்டிகட்குச்சொன்னால் வருங்கேடு-கேடு- கேடு - கேடு பொய்பேசும்புலவாவாயைமூடு-மூடு மூடு மூடு

மதனரூபாதமனைநச்சூடு-சூடு-சூடு-சூடுவழிநல்மார்க்க மிதுதோடு தோடு-தோடு-தோடு-சதமென நம்புவோனைக்கூடு-கூடு-கூடு-கூடு-சற் சனர்க்குமுன்கலைகிழ் போடு-போடு-போடு-போடு பொய்பேசும்புலவா வாயை-மூடு-மூடு-மூடு-மூடு

அண்டம்சப்திக்குமது-கிடு-கிடு-கிடு-கிடு-ஜந்து மலராதேவர்களந டு-நடு நடு நடு-மண்டலவிண்டலமதிர-தடு தடு-தடு-தடு மகரக்கொடி யின்பாதம்-அடு-அடு-அடு-அடு- பொய்பேசும்புலவாவாயை-மூடு-மூடு- டு-மூடு

இரைந்துவர்திடும்வாயை வேடு வேடு-வேடு-வேடு-எளுவதேபார் க்கம்சரி ஓடு-ஓடு-ஓடு ஓடு-நிறைந்த சபைதனிலே- நாடு-நாடு-நாடு-நாடு நிகரில்கோவிந்தசாமிக்கீடு யீடு-யீடு-யீடு-யீடு பொய்பேசும் புலவாவா யைமூடு மூடு மூடு மூடு-புறட்டுக்கவியைவிட்டுப்போடு-போடு-போடு போடு

——(*)——

கேள்வி லாவணி ஆதிதாளம்.

போதும்வாயைத்திறக்காதே வெட்கமாகுது புத்தியில்லாமல்விம த்தபடிக்குருப்பிப்போது சாதுசங்கமுதல்சபையில் யாவரும்மெய்க்க

க்கசாஸ்திரகடையிதுயென்று மெடுத்துப்போடும்கக்க பொங்கப்[illegible]னுக்குப்பொருந்தப்பாருங்காண்தக்கபுத்தியிதுவென்றுயெண்ணிக[illegible]ண்டு நீ நடக்க.

(உத்தார்) சங்கையில்லாருடன்கூடாதே
அவர்சாற்றும்மொழிகேட்டுதுள்ளாதே.

புங்கமுடையபெரியோர்கள் சேர்க்கையைத்தள்ளாது புத்தியில்லாமல்கவிமெத்தப்படிக்குறாயிப்போது போது

அந்தரத்தால்தலைகீழ அந்தருடன் அடித்து அண்டரண்டபகிரண்டமதாவேகுதித்து இந்தநிறைந்தசபைதனில்கூட்டங்கூடியதைக்குறித்து நேத்தியில்லாதகவிபாடிநீங்களேசிறித்து.

(உத்தார்) வாத்தியாரென்றபேரு
வைத்துக்கொண்டுயென்னேரு.

போத்திபாடுவதை புலவாகிறுத்தியிப்போது புத்தியில்லாகவிமெத்தப்படிக்குறாயிப்போது

தீரமிகுந்தபுலவோர்களே கேள்விகாரனென்று சித்தம்வைத்துச்சிறியோன்விரத்தைக்கேள் இன்றுமாரனுக்குத் தாய்தந்தையாருங்காண்பண்டு அவன்வளர்ந்ததெங்கே பனம்புரிந்ததெங்கேசொல்கண்டு

(உத்தார்) கோரமின்றியேசொற்கேளும்
கொடுக்குந்தித்துப்புனக்குநாளும்

போசாதே அவனிப்போயெங்கேயிருக்குறான்சொல்யிது புத்தியில்லாமல்கவிமெத்தப்படிக்குறாயிப்போது.

இதற்குபதில்சொல்லி எழுந்துசெல்லும் புலவீரோ பதல்இல்லையென்றால்டேப்பை எடுத்துக்கவறுயென்னேரோ குதற்கவழியினால்ஜெயிக்கமுடியாதுநீரோகூறிவிணு அவமானம்அடையாதென்னேரோ

(உத்தார்) துதிக்கவாக்குக்கோனேசன்
கோவிந்தசாமியவர்தாசன்

பூதலம்வாக்குக்கெதிர் பாடிவாடியோடாது புத்தியில்லாமல் கவிமெத்தப்படிக்குறாயிப்போது போது

கேள்வி லாவணி ஆதிதாளம்.

வேதபுராணமெல்லாம்பொய்யென்று பேசிவீணாகவிதொடுத்தபுலவீரே வெகுஜனக்கூட்டத்தில் மாரனெரியா நூலைவினவினலதையறிவிப்பீரே.

இல்லாவிடிலோ உத்தனதப்புதுந்தனை யெல்லாம் யெந்தன்னையிலேயிப்போதேகொடுத்து யெந்தன்குருவடியைத்தாழ்ந்து வணங்கிமிகயேத்திச் சொல்லிருமது மனமொத்து காலவரசமூடர்களும் இந்தப்பேசுவாரோதாசினிமையைமயக்கவேமதித்து கண்டபடிபாடினலபுண்டலைந்தோர்கள்கும்பா காரிமூஞ்சியில் குட்டாரோகுறித்து.

(உத்தார்) வல்லபமில்லாபாட்டுபோடாதே.

வாய்வாண்டெட னுதிப்பே ஓடாதே.

வெல்லத்திரணையுன்னாலாகுமோடோ-டோமெலிந்து மனமொடியயென்னரேவெகுஜனக்கூட்டத்திலமாரனெரியா நூலை வினவினலதையறிவிப்பீரே.

சங்கையின்றிச்சபையில் பிங்கட்டுவொருண்டோ சபையில்பொய்பேசுதற்கு வமைப்போலே தப்பையடித்துத்தாளம்போடும்படியகருவார்தாசணியில் காண்மேன்கண்ணாலே அங்கம்வேர்த்தும் மையபோபொங்கிச்சேரும்படிக்கி அஞ்சிப்பயந்து இந்தப்புவிமேலே பேவுகண்டபெலிபோல் எந்தனைக்கண்டு அஞ்சிஅறலுவது உமதுபொய்யாலே.

(உத்தார்) மங்கையர்கள்சிறிக்ககவிகட்டி

வந்ததுபோ தமுங்கன்கடைகட்டி

வெங்கலசத்தமென்று உங்கள்குழல்கிறந்து வெடிக்கப்புவிசத்திடவென்னேரேவெகுஜனக்கூட்டத்தில் மாரனெரியா நூலை வினவினலதையறிவிப்பீரே.

தேசத்தோர்கள் நகைக்கயோசித்துக்கவிகட்டி, திரிவதனாலே கீர்த்திவாராதேதேவாதிதேவர்முதலால்மாரனெரிந்ததாய்செப்பிடிலோ உமக்கோரிணையேதே தூசிபாய்ப்போனவனையீசனென்றுசொல்கின்ற தோஷங்கள்உம்மைவிட்டுப்போகாதே தொந்தரவுக்கிடமாய் சந்ததாறதுமேதேங்கள்சொல்லுவதற்குமில்லையோர்ப்பாதே.

(உத்தார்) பாசவாயைதிறந்துபாடாதே

பார்த்தவர்நகைக்கின்றாருகாதே.

விசைமுறுக்கி மிகயோசிக்காமலே வந்தவிபரங்களை யெனக்குச் சொல்வீரோ வெகுஜனக்கூட்டத்தில் மாரனெரியா நூலைவினவினுலதை யறிவிப்பீரோ.

மன்மதன் இன்னவனென்றறியாமலே நீங்கள் வாக்குவாதங்கள்செய்பபுவிமேலே வந்ததுமேசரியோ புந்தியிலறியீரோ வல்லபனென்றிரோணிக்காலே கன்மவிதிவசத்தால் அவனைமுதலெனவேகருதியிருப்பதுநீரோதாலே கவலைப்படாமலே கவனித்துநீரெனக்கு காட்டுவீர் நூலெடுத்துநாவாலே.

(உத்தார்) நன்னயமாகவே நீமிகப்பாடு

நவில்வதில்லாவிடில்யெழுந்துநீரோடு

வில்மாரன்கதை சொல்லவல்லபன் நானென்று விளம்புங்கோவிந்தசாமிதாசன்னேரோ வெகுஜனக்கூட்டத்தில் மாரனெரியா நூலைவினவினுலதையறிவிப்பீரோ.

—()—

கேள்வி-லாவணி-ஆதிதாளம்.

மதனெரியலையெனகதைசொல்புலவா உந்தன்வாயையடக்கிமூடு அந்தவழியிருந்தால் இந்தச்சபையோரறியமறைப் பொருளையெடுத்துப்பாடு பண்டுதென்றல் தேரின்தொழில் விண்டுமுன் நடத்திவந்த பான்மையையறியாது அந்தபஞ்சபாணன் மடிந்திட துஞ்சிடும்உயிர்களெனபகர்ந்துவந்தா யிப்போது விண்டுநன்மதனையே உண்டுசெய்தவழ்குயெண்ணி மலர்க்கணைதப்பாது அந்தவிஷ்ணுவை அனந்தகாலம் நினைந்துத் தவஞ்செய்து மவுனத்திருக்கும்போது.

(க வி.) நித்தியமாய்நிருமலமாய் நிறைந்தபரம்பொருளாகி சத்தியொடுசென்று இத்தலத்தி லென்மதினைந்து உத்தேச முணர்ந்தருள்வாய்.

(லாவணி) விண்டுகண்டுகண்டுமுன்சினந்துகளிகூர்ந்து கன்னிஆய்ந்து அதமதனெரியலையெனகதைசொல்புலவா உந்தன்வாயை யடக்கிமூடு.

நான்நடத்திய சாமத்தொழில் துரிதமாக ஒன்றளித்தருள்குலாயென்று அறியவிளம்ப அரனளித்தபோதினில் மோனனும் அங்கன்வியமலன்வெகுண்டு யீனமில்லாதெமைநினையா திருமாலுக்கு இந்திரமாகவே தொண்டுயெழிலாயுதித்துப்பின்னும் அழியக்கடவுதென்றுயீன்று சாபமுடனேகுயென்று.

(க வி.) நீலிதிருசூலிகபாலியென்னும் பரமேஸ்பரிநெஞ்சம் மகிழ்ந்து பாலிக்கும்சாபம்போலெனத் திருமால்மனங்களைந்து ஞானமுங்கொண்டு மோனமாஇன்று இருக்கவென்று அந்தமதனெரியலையெனகதைசொல்புலவா உந்தன் வாயையடக்கிமூடு.

மால்செய்திடும்தவத்தை சீலமுடனேசத்தி மதித்தவிடத்தில்போன்று உன்மனதின்கவலையெனக்குறையெனமால்மனமகிழ்ந்தவனடிதாழ்ந்து கோலகுமரனுக்குக் கொடுத்திடும் கொடுஞ்சாபம் குறைந்திடும்படி காய்ந்து கொடுமெரமென அவனழிந்தபின்னுருபியாககொண்டாடும் போலென்று.

(க வி.) என்பதாய்வரங்குடுத்து யீஸ்பரியாள்சென்றபின்பு மன்மதன்பிறக்கும்படியாய் மனதினில்நினைக்க அன்பு கோலமாகி திருமால் மோகி மனதிலாகி அந்தமதனெரியலையெனகதைசொல்புலவா உந்தன் வாயையடக்கிமூடு.

அப்பதாகஉந்தன்மார்புக்கவினை அறிந்திருந்தேன் போட்டிஅடிக்கடிஅட்டிசெய்குறாய் புஜபலத்தாண்மையெனக்குகாட்டி டேப்புதுந்தனுமீதில்டிகப்பர்திருஜர் ஜாதிலங்கும்படிக்கிநாட்டி ஜெகம்புகழ்ந்திடப்பாடும்கோவிந்தசாமிதாள்தினம்பணிகாமாட்டி.

(க வி.) வேதாகமசாஸ்திரவிதிகளைப்பார்க்காதவிண்ணே இச்சபையோர்அறியநல்மொழிகொடடா.

அடடாமூடாஎழுந்துபோடாஅழியுங்கேடாஅந்தமதனெரியலையெனகதைசொல்புலவாஉந்தன்வாயையடக்கிமூடு.

கேள்வி-லாவணி ஆதிதாளம்.

சித்தசனேதோசி சிறப்பாகஅவைதனிலேபேசி சினத்திலோடிவந்து தட்சணங்கையைவீசி அத்தனேயேசி அறைந்தாலெனக்கொருதாசி அருமை ஆகமங்களையிங்கெடுத்துவாசி.

(உத்தார்) புத்தியில்லாமூடாபுலம்பாதேநீபோடா

சிந்தங்கங்கிஅவைதனிலேபேசி சினத்திலோடிவந்து தட்சணங்கையைவீசி.

அங்கசன்பெரிதென்று ஐங்கரனைமுன் துதித்துநின்று அமட்டுகிறுய்அவனையின்றவரிடஞ்சென்று சங்கரனவர்பண்டுதர்க்கன்சொல்லைக்கேட்டுமெடிந்தாரோயின்று.

(ஊத்யார்) சங்கமாய்ச்சொல்லும்வேதம்

சபையுரையரைகாதம்.

சிங்காரமாகப்புகழ்ந்துபேசி சினத்திலோடிவந்துதட்சணங்கையைவீசி.

பெரியோர்செய்தநூலைபேதிக்கஒண்ணு தொருக்காலேபேயாபேதைபுத்திபடைத்தாயினிமேலே அறியாய்க்கவியாலே அந்தமாக அகற்றுகிறீர் யிவ்வேளை அகமகிழ்ந்து அன்பாய்யிருசெவியால்கேளே.

(உத்தார்; கரியானையையுரித்தகர்த்தன்புரமெரித்த

திரியம்பகனையிகழ்ந்துபேசிசினத்திலோடிவந்து தட்சணங்கையைவீசி.

பின்னல்கோரட்டுசட்டம் பிரிவுதப்பிபேசினல்வரும் நஷ்டம்பின்புவரும்பிழையால் படுவீர்பெருங்கஷ்டம்கன்னிராஜாத்திசட்டம் கடந்துமொழிந்தால்புதஷ்டம் கவிகோவிந்தசாமியடக்குவார்வுன் கோஷ்டம்.

(உத்தார்). பண்ணுதேயென்றுஅடித்து

பழிப்பாருன்னைப்பிடித்து

சின்னபின்னமாகச்செய்வார்தோசி சினத்திலோடிவந்து தட்சணங்கையைவீசி.

—()—

டடக்கா-கேள்வி-லாவணி-ஆதிதாளம்.

அடடாகவிருயா அரனைச்சிரித்தென்றனியாயவார்த்தைப்பேசி அனந்தம்பெரியோர்கள்நிறைந்தசபைதனில் அங்கசன்பெரிதென்றுவீசி, கனகனவென்று டேப்பைவாசித்துகத்தியேபாடலாமோ கஞ்சாவெறியினாலே அஞ்சாமலேபொய்கவிவந்து சொல்லப்போமோ புனலாயெரியலையென்றால் பூர்வத்தில்புரட்டுமறையுண்டாமோ புத்திகெட்டதனமாய் புலவாவிருந்து புராணம்பொய்யென்பதாமோ.

(உத்தார்) மனதிலுணர்ந்துபாருமல்வந்தாய்பெருங்கேடா

மகிழ்ச்சியாய்சொல்வதைமனதிலுணர்ந்துபோடா

அதிலேகமாய் அரனைச்சிரித்தென்றனியாயவார்த்தைபேசி-அனந்தம் பெரியோர்கள்நிறைந்தசபைதனில் அங்கசன்பெரிதென்றுவீசி.

மதனையீன்றமாதாபிதாபேர் இன்னதென்றுசபையில் சொல்லுமய்கை ரதியாளைமாரனுக்குமணஞ்செய்தனுப்பிக்கண்டுபுல்லு இதமாயிருபேருங்கூடி கனம்பொருந்தும் இசைந்தவிதத்தைவிள்ளுட இதையறிந்து சொல்லாமல் இச்சபையைவிட்டெழுந்துவுன்மனக்கிசெல்லு.

(உத்தார்) பதபதைத்து ஓடாமல் நின்றுயென்னோடாய்

பண்டுபெரியோர்மொழியைப்பிசகாமல்பதில்மொழிகூறாய்.

அனலாய்தகிக்கவில்லையென்று சொல்லிவனியாயவார்த்தைபேசி-அனந்தம் பெரியோர்கள் நிறைந்தசபைதனில் அங்கசன் பெரிதென்றுவீசி.

(அடடாகவிருயா)

பஞ்சபாணன்ரதியைக்கூடிவெகு நாளாய்ப்புத்திரபாக்கியமில்லாமலிருந்த பாங்கையறிந்தேயிப்பேறுவழியாறாய்ந்து சொல்வாய்யெனக்குப் பொருந்த தஞ்சம்தஞ்சமென்று எந்தன்குருபாதத்தில் சரணம்செய்தால்அறிந்து சதுர்மறைபுராணம்விதிப்படிஉமக்கு தக்கவுறைப்பார்த்திருக்க.

(உத்தார்) நஞ்சையுண்டவரையிழிவாய்ப்பாடாதே

நாயைப்போலேகுலைத்துகலினமாக ஓடாதே

அஞ்சாமல்பொய்க்கவிகட்டிவந்து அனியாயவார்த்தைபேசி—அனந்தம்பெரியோர்கள்நிறைந்தசபைதனில் அங்கசன்பெரிதென்றுவீசி.

யெமுகம்பறுசம்மோனையில்லாதகவிஙை யென்னிடத்தில்பாடியே யித்துப்போடலாம்யென்ற யெண்ணமிங்குவிட்டுந் தன்மனைக்கோடி உன் சமுசாரமிருக்குமிடத்தையாறுய்ந்து தட்சணமேதேடி உன்சமத்துகவிகளெல்லாம் அவளுக்குமுன்புலம்பினல் சாஷ்டாங்கம்செய்வாள் காடி.

(உத்தார்) திமிருல்சாஸ்திர விதியைத்தள்ளினல் ரவிசிறந்தகோவிந்தசாமிகவியால் குத்துவேன்தாவி.

அமுர்தமுண்டயீசனை அற்பமாகயெண்ணி அனியாயவார்த்தை பேசி—அனந்தம்பெரியோர்கள் நிறைந்தசபைதனிலே அஞ்சசன்பெரிதென்றுவீசி. (அடாகவிறுயா)

—[]—

நடாக்கா-கேள்வி லாவணி-ஆதிதாளம்.

யேண்டாசும்மாதுள்கிறுய்மூடா யெமுகம்பறுச மோனையுடன்பாடடா யெந்தன்கேள்விக்கிஜவாப்சொல்லத்தெரியாவிட்டால் யெழுந்துசபைக்குப்பின்னல் செல்வாயோடா அசைசீர்கணக்குகள் இன்னதென்று அறிந்துசொல்லுவாய் யெந்தன்முன்னேநின்று அதட்டியெத்திப்போகலாமென்று யிந்தச்சபையில் அகத்தைப்படைக்காதே மூடாநீ சென்று இசையில்லாகவிகள்பாடாதே மூடா யெமுகம்பறுசமோனையுடன்பாடடா.

தழையடிதுடைகணக்குச்சரியா தருவாயோடாமதுகுடிவெறியாத முதலேத்தனமாக சபைதனிலேவந்து தர்க்கம்பேசாதடா நல்வழிதெரியா பிழையில்லாமல் பாவினங்குறியாபிரித்தும் பதஷ்டமில்லாமல்நெறியா உந்தன் பிதத்தலெல்லாம் இன்றைக்கிபார்த்துவிடுகிறேன் பின்புவரும் குறைக் கண்டறியா இழைத்தகல்விக்கட்டலென்றறியாமூடா யெமுகம்பறுச மோனையுடன்பாடடா.

கவிகள்செய்தால்முன்னலவைகள்சொல்லு கனத்தசபையோர்க்கு முன்கண்டுபுல்லு கவனமாகவேசொல்லத் தெரியாவிட்டால் கசடா உடைப்பார்ஜோட்டால் உன்பல்லேசெவியாரல்பாட்டைப் படாதேசொல்லு செம்மையாகநூலாறுய்ந்துகல்லு செப்புங்கவிகளெல்லாம் ஒப்பார் பெரியோர்முன் செய்தவழிவிட்டுசெய்யாதேமல்லுள்வரிந்தன்குருவை வெல்வார்மூடா யெமுகம்பறுசமோனையுடன் பாடடா.

பஞ்சப்பயல்களுடனேகூடி பண்பில்லாலாவணிகளைப்பாடி பதில் கிளறுவன்னேயோர் பாட்டியாகபயலே அடிப்பேன்பதுங்காதேடா நீயோடி தஞ்சைக்கோவிந்தசாமிதாள்நாடி சரணம்செய்வாயோடா நீயோடி சதுர்மறைபுராண நூல்களை உனக்குச் சாங்கோபாங்கமாய்ச்சொல்லாாவர்தேடியென்செய்வேனென்று பேங்காதேமூடா யெமுசம்பாதுசமோனையுடன்பாடடா.

—[]—

சடாக்காலாவணி.

புலபலகவிகளைப்பாடி பதரிசொல்லுவதுண்டோபேடி நலமிலவழிதனைத்தேடி நயந்துரைக்கலாமோ நீகூடி ஜடமதில் விடஅவன்யெதிர்த்துதணலாயெரிந்தானென்று மிதித்திடமுடன் அரனிடம்யெதிர்த்துதிங்கள்குடையோன்மலர்டாளுத்தொடுத்து வளையுறம்உண்டோ நீகில்லு வாய்திறவாதே பின்செல்லு.

அ_டாமதன்கதைமெய்யெ ய் அனலான ஒலிகதை பொய்பொய்கடடாபெரியோர் பணிசெய்செய்.

நன்மார்க்கமதில்மனம்வை வை பலபலகவிகளைப்பாடி பதரிசொல்லுவதுண்டோபேடி.

கேள்வி லாவணி.

கன்னுபின்னுவென்று சபைதனில்வந்து பலகதைசொல்லும் புலவீரே காமன்எரியலையென்று உமதன்டைய கருத்தைவிடுவீரே.
(கன்னுபின்னுவென்று)

அண்ணல்அரன்வழிகண்ணால்அவனெரிந்த ஆகமங்களுமிருக்கஅதனை ஆருயாமலே விதைவில்லாபொய்கள்பேசி அவையில்வந்தாயேபெருக்க.
(கன்னுபின்னுவென்று)

ஆதிபாமசிவம்அல்லஅதனை முதலாகமென்மேலேபேசி அய்யோவந்தாயேயிந்த பொய்நூலிருந்தாலிங் அவையில் யெடுத்துவாசி
(கன்னுபின்னுவென்று)

ஒலியெரிந்ததுபொய் மாரனெரிந்ததுமெய் ஓதியநூலைக்காட்டு ஓகோ அதல்லாவிடில் வர்காய்சிறந்ததல்ல ஒழுங்கல்ல உங்கள்பாட்டு.
(கன்னுபின்னுவென்று)

நல்லபுத்தியுமக்கு வாருதிருப்ப தென்னாங்கைப்பதுல்கம் பாறநா ணவித முறைந்தேன் வீணாகவாவதைபேசி நல்லவனடையா சிறு (கன்னுபின்னுவென்று)

பொய்யோமெய்யோவெல்லும் அய்யோ இதைபரியாம்மோர்களுலகி லில்லையே பேருஞ்சபையைவிட்டுபோதும் உமதுபுக்திபிறகும்ஒழுங்கி ல்லையே (கன்னுபின்னுவென்று)

உன்னி உன்னிஎன்னிடம் சொன்னிசெய்தாலும் அய்யோஉமது கட்சியேதோர்க்கும் ஓதாமல்சிலகவிடாருபணங்கள்செய்பவந்தாயேபெ ருக்க (கன்னுபின்னுவென்று)

மானிலம்புகழ்தஞ்சைகோவிந்தசாமிதாசன்வழுத்துஞ் சொல்லைக் கேட்டு வாடிச்சிலர்கள்பயந்தோடிப்போனார்க ளந்தமார்க்கந்தெரிந்துக் கேட்டு (கன்னுபினனுவென்று)

கேள்வி லாவணி-ஆதிதாளம்

சகலருமரியனுன்கேழ்விகேட்குறேன் சாக்கிரதையாகனேற சம த்துடன்சாத்துவாய்புலவோரே.

பகலவனொளியினல் இருள தூங்கிபயந்துசொல்லுமிடத்தே பக ர்ந்துசொல்லுவாயிச்சபையிடத்தே.

ஆளிஅதிலேகொண்டுதேவர்கள்கூடி அமுர்தங்கடைந்தமத்தை அ ன்புடன்யார்யெடுத்தார் கயத்தைப்பிடித்தே.

(உத்தார்) கயத்தின்பேரேசொல்லுவாய்நேரேபுலவோரே
சகலருமறியனுன்கேள்விகேட்குரேன்.

ஆதிசிவன்சத்தியை இடதுபாகத்தில்வைத்த ஆகமங்களைச்சொல் லு அன்றுமுப்புரம்யெரித்ததைக்கண்டுவெல்லு சோதிநிலவுதன்னில் ஆய்க்களங்கத்தைதெரியச் சபையில்புல்லு ஜெகமெல்லாம்விளங்கும் சூ ரியன்பல்லு

(உத்தார்) உடையகோபம் கொண்டுமே சாபங்குடுத்தாரமம்—ச கலருமரியனுன்கேள்விகேட்குறேன்.

ஆமைத்தோண்கலங்காடி உமையொடுவாதாடி அம்பலத்திலவு கண்டு ஆதிசிவன்தான்பம்பரம்போற்சுழன்று செவ்வையாகவேபார்த் துச்சேர்த்து திடமுடனேபண்டு கிருபையுடன்ஆமையாகப் பண்.

(உத்தார்) வடுவெடுத்த கடலில்படுத்து சொல்லுவாய்விரித்து—சகலருமரியனுன் கேள்விகேட்குறேன்.

கங்கைகுலத்துதித்த யெங்கநகோவிந்தசாமிகவியோகன் கடல்சூழ்புவியெவர்துதிக்கும்பாகன் வாதிகள்கண்டுமதனெரியலையென்றுவந்துசொன்னல்கண்டு அவனையும்வாயைக்கிளிப்பார்கண்டு.

(உத்தார்) சொல்லாதேசாக்கு அறுப்பார்நாக்குகல்கியையிறக்கு—சகலருமரியனுன் கேள்விகேட்குறேன்.

—()—

கேள்வி லாவணி.

அரனையல்லாமல் அருந்துதியைப்பெரிதாய் அஞ்சாமல்சொல்லிவ வந்தாய்நீயலவா அவனுடன்பஞ்ச கர்த்தாக்களைப்படைத்ததை அறிந்துபாருமல்வந்தாய்நீயலவா மூவரும்ஒருரூபமாகியேவந்து மூவராட்சுதர்களைஜெயித்தாரே முன்புஆயிரத்தெட்டண்டபிண்ட மூற்கறைமுன்புசினமாய்ப்பிடித்துக்கிழித்தாரே பாலமார்க்கண்டனுக்குஎன்றும் பதினாறுய்த்தந்து பராக்கிரமகூத்தனைஉதைத்தாரே பதருமற்பாலகன்சொல்லுங்கவியைக்கேட்டு பத்தியாய்ப்பணிந்து நீசொல்வீரே ஆவலாய்மதுக்களைஉண்கின்றபடியால் அவள்பெரிதென்றாய்நீயல்வா அவனுடன் பஞ்சகர்த்தாக்களைப்படைத்ததை. (அரனை)

சிரித்துப்புரமெரித்த தில்லைநடேசர் தம்மைசிறிதென்று சொல்லியேகூத்தாடுகிறாய் சிசுபாலகனந்தவச்சிரநிருபங்களை சிதைத்தறியாமலேவாடுகிறாய் தேவர்கள்கூடி அமுர்தங்கடைந்து ஆலகால்விஷத்தையுண்டு களித்தாரே, தென்றல்ரதத்தோனை பண்டுமேருமலையில்செந்தணல் நெத்திக்கண்ணா லெரித்தாரே, அமுதுண்டோரைத் தள்ளி அருந்துதியைப் பெரிதாய் அஞ்சாமல் சொல்லிவந்தாய் நீயலவா அவனுடன் பஞ்சகர்த்தாக்களைப் படைத்ததை. (அரனை)

யெமுகம்பரூசமோனை இன்னதென்றறியாமல் எதிர்த்துப்பாடவந்தாய் டேப்பைவாட்டி, எந்தனிடத்திலுந்தன் கவிதைநாட்டி ஏமாத்தலாமென்று துந்தனைமீட்டி, திமிருல்பறவைகொக்குமயிறைப்பிடிங்கிவைத்து சிறந்தசபையில் விருதென்றுநாட்டி, சீருங்கவிக்கிப்பிசாசைமீற ஒட்டாமலெங்கள் சிறந்ததருவென் சருதாநாட்டி, அரிகரிபிர்மதேவர்கள் போற்றும் அரனைச்சிரிதென்றாய் நீயலவா அவனுடன்பஞ்சகர்த்தாக்களைப்படைத்ததை. (அரனை)

கவிராயனென்றுயித்த கனத்தசபையில்வந்து கட்டயில்லாமல்சொன்னால் செவிபூரிப்பார். கடுகடுத்துயிப்போக்லகஞ் செய்வயேயானால் கனத்தசபையோருன்னைக் கட்டியடிப்பார், புவியில்மந்திரங்கட்கு பெரியோர்பஞ்சாட்சரத்தைப் புகழ்ந்துசிவசிவாவென்றுதரிப்பார் பூதலமெங்கும் கவிசிங்கமென்றுபேர் பெத்தபுண்ணியன்கோவிந்தசாமி புகழ்ந்துரைப்பார், அமுதுண்டோனைத்தள்ளி அருந்ததியைப்பெரிதாய் அஞ்சாமல்சொல்லிவந்தாய் நீபலவா அவனுடன்பஞ்சகர்த்தாக்களைபடைத்ததை.

சிங்காரம் - லாவணி.

நில்லுநில்லடி அன்னநடைக்காரி - உன்மீதில்மையல்மீறி- எந்தன்
தலைக்கேறி-உந்தனிடம்வந்தேன்கிறி. (நில்லு)

தலையில்சடைநாகம் சடைகுச்சிகட்டி - தாளப்பூகொண்டாபட்டி
பதக்கம்வாகுசுட்டி தொங்குதே உன்நெத்திலொட்டி (நில்லு)

ரெத்திபட்டம் ரெத்தினவோலையொட்டி - புருவத்தில் மைதீட்டி,
வேலின்கண்ணைக்காட்டி. வெங்கேபோறாய்நீசீமாட்டி (நில்லு)

மூக்கில்மூக்குத்திமின்னுதடிமாதே-பேசர்புலாக்குமீதே- வைரம்
தந்துகோதே-வெங்கேபோறாய்நீயிப்போதே (நில்லு)

காதில்ஓலைஜிமிக்கிலோலே ச்ரு-குருடுவெகுடீக்ரு-அன்னகொப்பு
ஜோக்கு-சந்திரமுருகுவெகுதாக்கு. (நில்லு)

கழுத்தில்கண்டசரம்முத்துமாலை கோதும்பைசரம்வேலை - சாடு
மாமேலே-பிரளுதேநாகம்போலே (நில்லு)

மகரக்கடிகைபோடுகிள்ளட்டி-சந்திராயம்மாட்டி- சாந்தின்காரை
பூட்டி-வெங்கேபோறாய்நீகண்ணுட்டி (நில்லு)

மார்பில்கார்ச்சுப்பிரவுக்கைவிளங்கி-அதின்மேல்ரெத்னவங்கி-கை
விந்துகுஞ்சம்தொங்கிகடகம்உந்தன்மேல்துலங்கி (நில்லு)

கையில்கங்கணம்ஜோடா-பாசுபந்து - பாட்டில்வேலையுயர்ந்து-ப
வளங்கள்சிறந்து-இருக்குதேஉன்கைநிறைந்து (நில்லு)

ஐந்துவிரலில்ரெத்தனமோதிரம்மாதே அழிரெனழியுங்கோதே-அ
ழகாயிப்போதே-ஜொலிக்குதேஉன்விரல்மீதே (நில்லு)

இடையில்மின்னுதேமின்னல்கொடிபோலே - மந்தாப்புசேலைமே
லே-ஒட்டியாணம்ரெத்னத்தாலேசெய்திருக்கிறார்வேலை (கில்லு)

காலில்பாடகம்பாதசரந்தண்டை-கொலுசுவேலைகண்டே-கோதும்
பைபிடிகொண்டே-யெங்கேபோருய்நீஇனிசென்றே (கில்லு)

தஞ்சைகோவிந்தசாமிசெய்தபாட்டு-அநுதினமுங்கேட்டுகொண்
டாடிநகவேட்டு-கலந்திருந்தார் துயர்போட்டு (கில்லு)

சிங்காரம் - லாவணி.

மானேமானைத்தேடி-மருகஅழைத்துவாடி-மாதே
கோதே-இப்போதே-மையல்மீறுதே மானே

வானோர்சபைக்குமேவி-வருகிறேனென்றுடைவி- வஞ்சமாகவேபா
வி வாறுதிருந்தாலாவி-வைப்பேனாயினி-இப்புவிதனி - செப்பினேன்க
ண்மணி-வஞ்சியேநீசென்று-கொஞ்சும்நாதனைக்கண்டு- அஞ்சிவாடுறே
னென்று சஞ்சலமுறைக்கின்று மானே

காமலாகிரிமீறி-கண்ணேதலைக்கேறி-கண்கள்சுழன்றுசீறி- தனியா
ய்வருந்துதேநாரி, காசினியோர்பெண்ணே-தோகியன்றென்னே-ஏகுவது
ற்குமுன்னே-நன்னல்விமதன்றானே- இன்னம்வரக்காணனே - என்ன
செய்வேன்மானே-மன்னனைப்பிரிந்தேனே மானே

பத்தாவெனைப்பிரிந்து-பஞ்சபாணம்சொரிந்து-பாங்கியேஅமர்புரி
ந்து-பாமன்கண்ணுலெரிந்து, பார்தனில்விடுத்து- மாதுசொல்தடுத்து-
ருகவென்னைக்கெடுத்து பங்கம்ஆனேனேஒது-அங்கந்தணலாகுது- து
ங்கவிழிசோருது மங்கையேநீஇப்போது மானே

தஞ்சைநகர்கோவிந்தசாமிகவித்துக்கந்த- மையலைவாடிநீ இந்தகூ
ணத்திலோடியே-அந்தசங்கீதந்தனையேத்தி- ரங்கைமலர்சாத்தி- அங்க
னைப்போற்றி, சந்திரக்குடையோனைநாடி- எந்தன்துயர்சொல்லவோடி
அந்தரர்களுக்குசேடி-செந்தமிழ்வாணிபாடி மானே

உன்னைக்கண்டுமையலானேன் பெதுகந்தமோடிமனமுருகுந்துக் கூ
டிஓருமுத்தம்தருவாயென்னைநாடி-கன்னல்மாரனகணையாலே- பொருக்
கேன்காமவாதை, எளிதகஞ்சமலர்வதனஅஞ்சுகமேதடைசெய்யாதே-

னன்னயம்மிகுஒளிற்பெண்ணாசே நீயுமிப்போதேநன்ருய்நகைத்து சுக க்தருஓர்வார்த்தைசொல்லகுதீதப்பாதே,

உத்தார் அன்னநடையுடையபெண்ணே
மின்னலிடையுடையகண்ணே.

உன்னிதமாய்மஞ்சமீதிலேறிவிளையாடி- மனமுருந்துக்கூடி- ஒரு முத்தம்தருவாய்யென்னோடி. அன்ன

இந்தவேளைதனையபுரிந்துச் சோடிமடமானே யேதேது அன்ரங்கமி ஷத்தாளுநவேனே யினிகானே, சந்ததமுன்னினதுமன்துகல்லாகஇருப் பானே, இந்தசமையமறிந்து யெந்தன்வார்த்தைக் கிணங்காததுமானே.

உத்தார். கந்தமலற்குழல்மாதே
பந்துஸ்தனமுடையகோதே.

உந்தன்பாதமலர்க்குச் சாணம்செய்தேன் ஒருகோடி-மனமுகந்து க்கூடி ஒருமுத்தமதருவாயென்னோடி. கந்தம

நில்லுநில்லுக்கண்ணேக்காட்டியெங்கே சென்றுபோருய்-அனாமி மிஷம் உன்னைவிட்டுப்பிரியேன்மனமிரங்கிச் சேருய்,பல்லின்னெளிவை க்கண்டு பனைக்குதென்னுயிரைக்காருய், உந்தன்பவள அதாயெனக்கி னைசந்து இன்பாசந்தாருய். கந்தமல

உத்தார். சொல்லுமுந்தன்குழல்க்கிடோ
வில்லுபுருவத்துக்குஜோடோ,

உல்லாசமாய்இந்தநிலவிற்புணர்ந்து சுகந்தாடி மனமுகந்துக்கூடி- ஒருமுத்தம்தருவாயென்னோடி. சொல்

யெங்கிருந்து இங்குவந்தீர்கீக்க ளிந்திரநாடோ அந்தவெளிச்சிற ந்தயிந்திருணி தானழகுக்கீடோ பொங்கும்நான் முறதுங்கள்தாமனை உங்கள்விடோ. அந்தபோதனமைத்தபெண்களுருப்புநிறைந்த மலர்க் காடோ. சொல்லு

உத்தார். பங்கமில்லாதரெத்னமணியே
தங்கவொளிற்சிறந்தவணியே.

ஒங்கும்புகழ்கோவிந்தசாமிகவிதை நீங்கள்பாடி- மனமுகந்துக்கூ டி(ஒருமுத்தம்தருவாய்யென்னோடி. பங்கமில்

சிங்காரம்-லாவணி.

என்னகாலம் பிரிய-என்னகாலம்.

அன்னநடையுடைய பெண்கொடிரதியே அமரர்கள்வரும்படிதினந்தினந்துதியே, உன்னைவிடுத்துயான் போவதுவிதியே, உறுகுதருகுதென்றுசெய்குவேன்மதியே. என்னகாலம்

அம்புலிமுகமொடு மின்னலின்இடையும், ஆளையுங்கிருபையால் பார்க்கின்றவிழியும், செம்பவளநிகருகளோடு இனியும், சேருவனேவென்றுதியங்குதேன்மதியும். என்ன

சுந்திரமான உன்இதழ்களைக்கடித்து சொகுசுடன் பஞ்சணைமெத்தைமேல்படுத்து, தந்திரமாய்க்கும்பஸ்தனங்களைப்பிடித்து சரசஉல்லாசஞ்செய்து உன்னையானவிடுத்து. என்னகால

மானேதேனே மயிலேகுயிலே மயங்குதேமனமன்று செய்குவேண்டிலே, வானோர்புகழ்ந்திடுந் தஞ்சையிற்குயிலேவளருங் கோவிந்தசாமி தவிக்கின்றமயலே. என்னகா

சிங்காரம்-லாவணி.

மங்கையேமோகனமானே இக்கிர்தமாய்யெங்கேபோறாய் வா- மலைவனங்களைச்சுற்றிப் பார்ப்போம்வாவா செண்பகம்மருவியிருவாட்சி பின்னைகொன்னை பார்ப்போம்வாவா, சிறுமல்லிகைமுல்லையும் பார்ப்போம்வாவா, இன்பமாய்மனோஞ்சித பாரிசாதபுஷ்பம் பார்ப்போம்வாவா.

உத்தார். கொக்கிறகுமந்தாரைபச்சைசனேசமே
மறிக்கொழுந்துமல்லிகைபுஷ்பம்வாசமே.

வங்கபிறமானபூவு மாதளைரோஜாவும் பார்ப்போம்வாவா-மலைவனங்களைச்சுற்றிபார்ப்போம்வாவா. கொக்கிறகு

ரஞ்சிதஅனுரஸபழம் மங்கையேபோய்தின்னுபார்ப்போம் வா-வா-தின்போம்நல்லகாவுலாப் பழத்தைவாவா நல்லகொடிமிந்திரிக்கை பெண்ணேபோய்தின்னுபார்ப்போம்வாவா சல்லாபநடையுடையபெண்ணேவாவா. கொக்கிற

(உத்தார்.) எலுமிச்சம்பழமும்நாரத்தைப்போக்கியமே
இன்பமானமலைக்கரும்புநேசமே.

ரஞ்சிதக்குழஞ்சிறுமசீத்தாப்பழம் தின்னுபார்ப்போம் வாவா
மலைவனங்களைச்சுற்றிப்பார்ப்போம்வாவா மங்கையே

அண்டாண்டபட்சிபுரு அமுர்தபட்சியும்பார்ப்போம் வாவா
ஈசையாளிபட்சிதன்னைபார்ப்போம்வாவா மங்கையே

அகண்டப்பயிரியென்னும் சக்கரவாளபட்சிபார்ப்போம் வாவா
அன்பாய்லீலைசெய்யும்பட்சிபார்ப்போம்வாவா மங்கையே

உத்தார். காவில்பஞ்சவர்ணஇன்பஞ்சாருமே
பலவிதமாய்க்குயில்களும்கூவுமே.

வஞ்சியரேமாங்கலைகள்கொஞ்சிவிளையாட்டைப்பார்ப்போம்வாவா
மலைவனங்களைச்சுற்றிப்பார்ப்போம்வாவா மங்கையே

வேதகுருநாதபெரியோர்தபோதனரைப்பார்ப்போம் வாவா
தவஞானிமுனிவரைப்பார்ப்போம்வாவா மங்கையே

வேதரிஷிபிர்மரிஷிசப்தரிஷிகளைப்பார்ப்போம் வாவா
பாதம்சேர்வைசெய்துநாம்போவோம் வாவா மங்கையே

உத்தார். சிவன்தவம்செய்குமூர்மேருமலைநடுவிலே
தேன்மொழியேமலரம்பைநான்தொடுகுவேன்

மன்னுசிவன்மேல்பாணம்தன்னைத்தொடாதேசும்மா வாவா
மலைவனங்களைச்சுற்றிப்பார்ப்போம்வாவா மங்கையே

—()—

சிங்காரம்-லாவணி.

மன்னுயென்னைப்பிரிந்தாயோயெனதுதந்தை
கண்ணுலெரிந்திறந்தாயோ.

பொன்னானமேனியெரிந்தசாம்பலைக்கண்டு யென்னுவிம்மிதமடைந்தேன் முன்னாளிலேதவத்தில்யென்னகுறைசெய்தேனோ இன்னாள் உனைப்பிரிந்து இன்னம் இருக்கிறேனே மன்னுயென்னைப்பிரிந்தாயோ

ஆண்டவனார்பெற்றமதனேயானும் உனைவேண்டிமிகத்தவம் புரிந்தேன்மீண்டசர்ப்புஆபரணம்பூண்டசிவனிடம்வந்து மாண்டதும்தலைவியதிலேபாண்டுரெங்கன் அருளிதோ மன்னுயென்னைப்பிரிந்தாயோ

பிள்ளையென் றும்தெரியாதோ யீசன்தவத்தில்கொள்ளிவின் னும்விளாதோ தெள்ளுகவிகோவிந்தசாமி உள்ளமும் உருகிப்பாடவள்ளல் அருளாலேயென்றன் உள்ளமும் உருகிப்பாட மன்னுயெனைப்பிரிந்தா கோவிந்தசாமி உபாத்தியாயர்கவி-முற்றிற்று.

—()—

க. சாக்ஷவேணும்பரம்பொருளே எளியனுன்தானே- கடைக்கண்திறந்துபார்சீமானே-தேவா-ஆரவாரமுடன்வந்தயெதிரிகளையோட்டி-அபஜெயம் அவர்களுக்குக்காட்டி-விசயாகவேயெனக்குநல்லறிவைப்பூட்டி-விண்வும்படியேயருள்மூட்டி.

உத்தார். நீசணிக்தோரினகிருபைசெய்வாய்
நித்தியானந்தனேயருள்பெய்வாய்

காரணகாரியமறியும்பரமெனுக்கோமானே
கடைக்கண்திறந்துபார்சீமானே.

உ. உன்றநெற்றிக்கண்ணுலே வேள்எரிபலேயென்று - உகந்துசொல்லுவோரையின்று-மூர்தமறலிதனையுதைத்தகால்கொடுநீவென்றுமுறையிடுகிறார்கள் இப்போநின்று.

உத்தார். தந்தசெர்றகளைவாங்கி
சண்டாளருளத்தூரவுநீக்கி.

கந்தபெந்தனியம்வந்துஅமர்ந்துயிருப்போனே
கடைக்கண்திறந்துபார்சீமானே.

௩. தப்பைக்கிளித்தவர்கள்தலையில்மாட்டினுனடிக்க - தய்வுபுசிதெண்ணமும்முடிக்க ஒப்புஒருவரில்லையென்று அண்டங்களும்வெடிக்கஉரையாடுகிறார்வார்த்தைதுடிக்க-

உத்தார். முப்புரம்பண்டெறித்ததேவா
மூடர்க்கிதெதிரேநீவாவா

கற்பனையெந்தனுக்குக்காட்டுநின்னருள்வேனே
கடைக்கண்திறந்துபார்சீமானே.

௪. உம்மையன்றிமாவளைப்பெரிதாகயெண்ணி உரையாடுகிறார்வார்த்தைதண்ணி - இம்மைமறுமையிலே இவர்க்குத்தரித்திரங்கள்பண்ணி-யீடேறுதவதைபுன்னி.

உத்தார். நன்மைமெனக்குமிகக்காட்டு
ஞாலிலம்புகழும்தஞ்சைவேட்டு

கம்போலேசுவிபொழியுங்கோவிந்தசாமிதாசன்யானே
கடைக்கண்திறந்துபாரும்மானே.

—()—

௧. பந்தலின்சிங்காரம்பாரும்பாரும் யென்னவேலை-பறக்குதே மகர மீன்ஒய்யாரமாய்ப்பந்தல்மேலே கந்தமாய்வாழைதோரணம் குலைகள்கட்டியிருக்கு-கமழ்தேன்ஒழுகபுஷ்பசரம் தொடுத்ததென்னமுருக்கு அங்கமாய்ஜாலர்கள் நிஜாள்வரிசையாய்சிறக்க-அதின்மேலே ஜோடிஜோடியாய் சிட்டுகள்பறக்க.

உத்தார். ஜர்ஜல்ஜல்லென்மேலே
ஜர்ச்சாமுகப்புதங்கத்தாலே

விந்தையாய்ப்பந்தலுள்பிரகாசஜர்ல்வேலை
மறக்குதேமகாமீன்ஒய்யாரமாய்ப்பந்தல்மேலே

௨. மாகதப்பவளபோதிகைகருவிலாளிகாட்டி-வளையாய்ச் சந்திரகாந்திசட்டங்கள்பூட்டி-திரமிகுசரிகைஜவர்கள் தங்கக்கில்ட்பட்டிதிடமானகுஞ்சம்படுதா அங்கங்கேயோட்டி-தரைபுகழ்திரணிகுளவுகள் சன்னல்புரமாடம் ஜதைஜதையாக ஒட்டியிருக்குதுபார்விசேடம்.

உத்தார். அண்டர்கள்மல்லர்கள்சிறியர்கள்மேலே
மண்டபக்கலைகளிவாலே

அஞ்சுகப்பஞ்சவர்ணலஸ்தர்யென்னவெகுவேலை
பறக்குதேமகாமீன்ஒய்யாரமாய்ப்பந்தல்மேலே

௩. மக்மல்லாவிட்டுமலர்மேல்விரித்துச்சதரப்பலகை-மலர்ச்செண்டுவிடயதமயக்குதேபன்னீர்ச்செம்பு உலகைசக்கரமடிக்குதேலக்காவயாற்சாலாக்கை-தனிவெபஞ்சிவரிசைநாற்காலிகமிச்சியென்னஜோக்கோ சின்னக்குட்டிபெண்ணைக்கண்ணைக்காட்டிகஞ்சிட்டு ஆட.

உத்தார்-சந்தோஷமானந்தமேலே
வந்தவர்களெல்லோருந்தாலே

விந்தையாய்ப்பந்தலுள்பிரகாசஜால்வேலை
பறக்குதேமகாமீன்ஒய்யாரமாய்ப்பந்தல்மேலே

௪. பஞ்சலெட்சணவித்வஜனர்கள்கொண்டாடப்லேபலே சபாசென ஒப்பாரிகள்சிலர்பாட அஞ்சாமல்நவுண்டேப்புமீதினில்பெரி அலங்கா

ரமாசவாலசுப்பிரமணியர்ஒருசாரி நெஞ்சாந்துசொல்லும்பிரசங்கமதா கல்கண்டு-அவர்நேசர்பாடும்லாவணிரயக்கரும்புதுண்டு

உத்தார். ஐயாஐயா அமுர்தமொழிபாட்டு
. மெய்யாமெய்யாசகலர்களுங்கேட்டு.

எந்தன்மேல்தயவுசெய்துபாரும்பாரும்யென்னவேலே
பறக்குதேமகாமீன்ஒப்ப ரமாய்ப்பர்தல்மேலே

௧. மாபுலவர்களேநீர்கேட்டகேள்விக்கிப்போது-மறுமொழிசொல்வதுமறைவழிபதுதப்பாது-சிறுபாலனானமார்க்கண்டன்மீதிலேமன் சிறிசிவபூசைசெய்யும்போது எருமைக்கிடாவுமீதிலேறி-வரும்போது அப்பாலகனும்அவனைத்தூறி- வாதாடும்போ தபூசைசெய்தலிங்காதாமீறி.

உத்தார், பெருங்கோபங்கொண்டியீசன்தனதுகாலாலே
பிறங்கவுதைத்தாரந்தக் காலன்றனையும்புவிமீயலே

மாண்டவைசந்தவன்கிடந்ததுண்மையிப்போது
மறுமொழிசொல்வதுமறைவழியதுதப்பாது

௨. அந்தகன்விழுந்ததினாலவனியெனும்புவிமாது அப்போது உடலிற்சுமைத்தாங்கவொண்ணா. முந்திவந்து யெமனையெழுப்பு மின்று இப்போதுஅவள்விழுந்து அழுநாளவள்மனதிரங்குபான்றீது

உத்தார். சந்தமாகச்செய்யவந்தயெமனைத்தானே
தயவாகயெழுப்பித்தந்தாரோசிமானே

மந்தவிரதன்கதைதன்னைப்பேசவந்திரிபபோது
மறுமொழிசொல்வதுமறைவழியதுதப்பாது

௩. மாரனைப்போலஅவனுக்குஅருபந்தாராது-மான்மழுகரித்தவர்செய்ததென்னவென்றிப்போது-வீரமாகவந்துகேட்ட கேள்வியுந்தந்த வீண்வார்த்தையல்லஇதுவேறிருந்தால்சொல்தப்பாது

உத்தார், ஆரவாரம்செய்துபாட்டுச்சொல்வதைநிறுத்தும்
அனியாயவாதுசெய்யவேண்டாமதுகருததும்

வாரமுன்றல்லபாடிப்பாருஅஞ்சாது
. மறுமொழிசொல்வதுமறைவழியதுதப்பாது

௪. தொண்டர்மகனையேஉண்டுஉருவஞ்செய்துகானே சோதிக்கவேணுமென்றுவந்ததினாலரன்தானே-அண்டர்புகழ்வேள்மான் ரூபாய்த்தானே- ஆக்கினதுண்மைதந்தசாபத்தால்தாத்தானே

உத்தார். மண்டலம்புகழ்யென்குருகோவிந்தசாமி
மாணுக்கராகிய ஆத்மோராம்சொல்நேமி
வஞ்சமாகர்கவிகட்டிவந்ததொவ்வாது
மறுமொழிசொல்வதுமறைவழியதுதப்பாது

—0—

(க) கவிசெய்வாரில்லெனைப்போல் ஒருவரில்லையென்கின்ற கவிரு
யரோவாரும் கதருமல்பதருமல் என்கேள்விக்கிவிடை கடிகிலுணர்ந்து
தாரும்-ஆதிவஸ்துவென மன்மதனெனவேயறைகின்ற நூலேது அதை
யிந்தசபையோர் அறியும்படிக்கியாக அன்புடனேயோது நீதியாகஅவ
ன்யெரியலையென்று நீர்செய்யும்பொய்வாது- நிலைக்குமாகலைக்கருள் ஒரு
விபாபுகர்வத்தை நேர்ந்திடுமப்போது, உத்தார். யெதினாலுனக்குப்பிரா
ணவிரோதம். எரியாதஓகோவருமேபிரஸ்தாபம் வேதனையிலகரம் இத
னால்வினையுமனந்தபேதம்-காதுக்குமனதுக்குமின்பமான பூர்வகாரணங்
களைப்பாரும் (கத) வேதாகமபுராணமீதிகாசமிவைகடே மேதினியிலு
ள்ளோர்கள்செய்கை காதராமாவலாய் இவைகளுட் வெவ்வெற்றி வெவ்
வெற்றி வேள்பிரமமாய் சாதாரணத்துமொழிகின்றதோ அவனையேசர்
வபரிபூரணயென்பதோ-நீதாநெடுத்துரைசெய்காவாயிந்த அவையினில்
நெஞ்சமகிழ்வாகயின்றே. உத்தார். இன்றுஉமதுகவியால் மன்மதனெரி
யலையென்று சொல்வதுஒருவரும் ஒப்பமாட்டார்கள் இன்னூலில் இன்
னகவியென்றுவகுத்துக்கூறும் (கதரு)

(உ) வகுத்துக்கூறுகின்றபுராணசித்தாந்தத்தைமாற்றிடும்வல்லோ
ரோ-வளக்கத்துக்கினுக்காய் இந்தமானபொய்வாரிதிசொல்லோரோ மிகுந்
தஉமதுபுத்திபோனபடிக்கிவார்த்தை விளம்பிடும்வல்லோரோ - வீணாய்
நெடுங்காலம் நரகக்குளிதனில் வீழுவாய்வல்லோரோ. உத்தார். வகுத்து
ப்பாருமிதைசாவிந்தவண்மை-பளிதிக்கூறிபளியடைவதேதன்மை- கெஜ
த்துக்கொவ்வாதசேதி இதனால்சாத்தப்போமோ உபாதி. ககத்துக்கும்
விலங்குக்கும் நரகுக்குஞ்சமமாமோகாட்சி யிதனாலேதேடும் (கதரு) பி
ரமானமனுமானம்கட்சிப்பிரமாணங்கள்பேசி திரதானம்மூன்றினிலும்
ஆகமத்தின்படியேநீர் தெளியவேண்டும் உமாறனவார்த்தை யிதனால் எ
ன்னபயன் நல்லோர்கள்உணர்வில்லாதகாமானம் யெனைநினைப்பாய் அ
தையின்றிபோற்றிநீர் கறைகுவீரோ,

கரைபுரண்டவெள்ளத்தின்முன் துரும்புநிலைநிற்குமோ
கற்றோர்முன்னென்னகவியாம்உன்கவியே.

(௩) உன்கவியென்கவிகளையெல்லாம் கற்றோர்முன் உறைசெய்ய வருவாயா-ஒவ்வொன்றினுமிலக்கணபடிதவறாமல் உதாரணந்தருவாயா நன்குதவாத அன்னிதமார்க்கத்தில் நவிலுவதொருவாயா-நாரவாயாஅங் கணவாயா-தாசர்நடத்திடுத்பெருவாயா உத்தார். தன்ம—வில்நல்லஉண ர்வையுண்டாலும்-தனியுமோபசிசொல் தனக்கினைபோலும்-பின்கலகம்பு ரிவதாலும் பொய்பிரளிநிற்காதொருக்காலும் கங்கைகாத்துவாய்பாதமு தலங்கம்கடவுள் கொடுத்தசிறும். (கதறுமல்)

காசினியெலாமயக்க புராணசித்தாந்தமதைகவலையாக யோசனைசெ ய்தே வீண்பொதுமொழிகளொன்று-மாசிபடு வானமதிற்சப்பாலெட்டா வாயால் வீண்பொய்மொழியைப் பேசினுக்கால்-ஆசுபடும் அவ்வுலகை விட்டுபோட்டு அவையைவிட்டெழுந்துநீர்சொல்லுவீரோ,

உத்தார். ஆகாஇதென்ன அபாண்டமபாண்டமய்யா
உங்கள்மூதாக்கள்செய்திடுந்தீமைஉங்களையேசேரும்

(௪) உங்கள்மூதாக்கள்செய்திடுந்தீமை உங்களையேசேர -உரைத் துமேபொய்க்கவி கட்டிவந்துரையில் உரைத்திரோ மனதார-திங்கள்தரி த்தயீசன்றுதல்விழியால்சிதைத்தமதனைதிர-செல்வனேமுதலென்றிவ்வு லகத்தில்செப்பினபளிதீர.

உத்தார். யெங்கள்குருபதம்வணங்கிநீயேத்து
இணையில்கோவிந்தசாமிதாசனைப்பார்த்து

கங்கையில்மெய்தான்வேர்த்து செலாம்செய்திடும் நீர்ப்பார்த்துகங் கள்நீர்வாத்திரே விசனப்படாமலே கவலையாய்மனந்தேக்கு. (கத)

(௧) நில்லாதேவாயைமெல்லாதே தடவிபாட்டைச் சொல்லாதேநீ மாட்கஸ்தன்போலே டேப்பைக் கையாலெடுத்து-பலபேர்களுமட்டிலா வணிதொடுத்து-நாலுபேர்முன்பாக பாடுவதைக்கெடுத்து பாடவந்தாயி ங்கே. (நில்லாதேவாயை)

(௨) மதுவைக்குடித்து உன்பதியதுகேட்டு - மானம்வெக்கமென்பதைமறைத்திட்டு-புதுமைசாயிருயென்றுபேரிட்டு - பூதலத்தோர்கள் நகைக்கபுறப்பட்டு எதிரில்வந்துதலைபோடாதேதலைபோடாதே(தடவிப்)

(௩) புருஷனுயிருந்தால் கிரமமாய்ப்பாடடா பெண்பிள்ளையானல்யெழுத்துதேடடா-மறுமொழுசேள்விக்கி சீக்கிரந்தேடடா மறவாதேகுருபாதத்தைநாடடா-உன்திருக்கு முருக்குயிக்கே சொல்லாதே நில்லாதே. (தடவிப்பா)

(௪) காமன்கதையைப்பாடியேஜோக்காய்-கவியைப்பாடவந்தாய் நீமுருக்கா-கோவிந்தசாமிசீஷன்பாடுந்தடாக்கா ஜெகத்துப் புலவனென்றுவைநீதாக்கா உன்னிடங்கவியிங்கேசொல்லாதேநில்லாதே (தடவிப்)

—— (*) ——

(௧) போதும்போதும்உன்வாயைமூடுங்காண்பொய்க்கவி புலவீரோபுளுகவேண்டாம்எரியலையென்றீடற மதனெரியாதபாட்டைப்பாடிபோகலாமென்றுவந்து நால்பேர்கள்கூடி-மார்க்கம்விட்டு மார்க்கம்பிடித்துப்பாடி உங்கள்குருவையழைத்துவாயோடி-அவர்க்குக் கொஞ்சம்புத்தியுரைப்போம்நாடி- தண்டர்விளியாலெரிந்தாரேமேவி - கருத்தையரியாமலேநீபாவி-இந்தப்படி யருணசலப்புஅணத்தில் இருக்குது நீபாரோ.(பு)

(௨) எந்தவிதத்தினாலும் வெல்லாமென்று நீங்கள்பாடவந்தீர்கள்வேட்டு இப்போது மதன்யெரியாதநூலைக்காட்டு- மந்தபுத்தியால் நீங்கள்மதனெரியலையென்றபாட்டை குப்பையிற்போட்டு- யெங்கள்குருமலர்ப்பதஞ்சென்றுசூட்டு- தங்கியிப்படிசெய்தோம் நாங்கள்பாட்டு தயவுடன்ஒப்புமிதைக்கேட்டு-போறும்போறுமுங்கள் பொல்லாப்பிரசங்கமதைபிரட்டாதேயெந்தனோ. (புளுகவேண்டா)

(௩) காமன்பெரிந்தானென்று சம்பருமாயணங்கருத்தி நீபாரு-அதனுடையகருத்தைய்யறிந்துகூறு-காந்திமதிலேசொல்லுங் கருத்தையறியாமலேகத்துதீர்புலவோரே-காரணம்யின்னம் சொல்லுவேனுங்கள்நேரோ-இன்னும் கொஞ்சம்சாத்திரங்களைப்பாரு-இப்போது மதனெரியலையென்றீரோ பித்தக்கவிருயா போதும்போதுமுங்கள் வாயைமூடுங்காண். (புளுகவேண்டா)

(ச) தஞ்சைக்கோவிந்தசாமிசொல்லும் மதியைக்கேட்டு டேப்பி துந்தனுமீட்டு-இப்போதுநீங்கள் பாடுகிறபாட்டைவிட்டு-குஞ்சிவிழியால்மாறன் எறியாதபாட்டையெல்லாம் காவேரியாற்றில்போட்டு - குழந்தைபஞ்சநாதன்பாட்டைநாட்டு-கலையுணர்ந்தகவிஞரே பாடும்பாடிடக்கையாலாகாதென்றுமேலும்-போதும்போதும் உங்கள்வாயைமூடுங்காண் பொட்டைக்கவிஞரே. (புளுகவேண்டா)

—0—

(க) இனிமேல் ஏதுஉன்னுடையவாதுயென்னிடஞ்செல்லாது இப்போ-இசைக்குங்கேள்விகண்டுறைக்கவேணுந்தப்பாதுமாது ஒளிபிரததெங்கே அந்தமார்க்கஞ்சொல்லுமிங்கே வகையுடனேமிகத்தயவுனெமாறுஒளியெரிந்தநூலிருந்தாலிப்போது. (ஏதுஉன்)

(உ) மங்களமாகப்பெற்றதந்தைதாயார்பேர்கூறும் - அவர்மாமன்மைத்துனன் அக்காள்தங்கையுடபேறும்-சிந்தைமகிழ்ந்துதெளிந்துநாடிசெப்பவேணுங்கவியால்பாடி - சிறந்தோரே கல்விதெரிந்தோரே செப்பவேணுங்கவிகளால் ஒப்பும்படிக்கியிப்போது (ஏதுஉன்)

(ந) நன்னயமாயவளுக்கென்னவாத்தியம்ஐயா - நாளும்ஏறிசவாரிசெய்யும் வாகனமேதுமெய்யா-செம்மையானசாரதியாரு அவள்திரண்டபடையுங்கூறு திடமுடனேவெகுகுணமுடனே- அவளைசிந்தை மகிழ்ந்துமணம்முடித்தவர்பேரிப்போது. (ஏதுஉன்)

(ச)இந்தகேள்விக்கியெந்தவிதமாகிலும்சொல்லும்-இல்லாவிடிலோ உங்கள்டேப்பு துந்தனுந்தர்துசெல்லும்-கந்தமலருடைய நேசன்கவிபொளியும் கோவிந்தசாமிதாசன்-கலையுணர்ந்தோம்- மிகத்தெளிவுணர்ந்தோன்-சற்பஞ்சந்தம்பிள்ளைசொல்லும் கேள்விக்கி யிப்போது. (ஏதுஉன்)

—0—

(க) எங்களைவெல்ல ஒருக்காலும் உங்களால்முடியாது-எளிதில்மதனென்றியாத நூலிருந்தாறெங்களுப்போஓது- சங்கையுடம்பினிலேசற்றுமில்லாமற்கவிபாடி தாற்றுவதுசரியாமோததுவெரியாய்ப்பலரும் ஒன்றாய்க்கூடி-திங்களணிந்தோன்விழியாலே எரியலையென்று பேடிருசபைதனில் எரியாநூல் இருந்தால் எடடாநீங்கள்தேடி,

உத்தார். பங்கப்படுவீரிதனாலே இதனாலே. பார்த்தவர்கள் தூசிப் பார்புவிமேலே-எங்குமுமைப்போலரிவீனர் கூடார்கிடையாது (எளி)

(உ) அஞ்சிப்பயந்துயெழுங்கோடாதிருந்துயெங்கள்கோ- அறை ந்திடவல்லமையிருந்தால் அறியசபையிலுமைப்பீரோ- பஞ்சைப்போலே பறக்கடிப்பேன் எதிர்த்துவந்தபேரை-பாவலராயிருந்தால் அவமானம்வ ரும்சொல்லுவீர்ஊரே.

உத்தார். மிஞ்சிப்பேசாதேவாயைமூடும் வாயைமூடும்-வீண்தூர்க் ஈச்சைவிட்டுயிங்கேபோடும் என்செய்வோமென்று மனதினிலெண்ண ம்வையாதே (எளில்மத)

(௩) ஆகாதபொய்மொழிஅறைந்திடும் அற்பமூடருக்கு அடிமேல டியடித்தால் அம்பிகருமென்றவாக்கு போதுமோ வீணாகம்புவிதனிலு ரைத்திடும்வாக்கு- புத்திவரும்படியாகவுரைத்திடுவோம்சொல்அதை நீ ங்கள்சாக்கு.

உத்தார். வாகைகொண்டிடமுடியாது - வருத்தம்வருமேவிப்போ து-யேகமாகவேகூடியிருந்தாலுங்களால்முடியாது. (எளில்மத)

(௪ திருவையில்வாழு ஈரசிம்மநாயக்கரிடமிருந்து-சிறப்பாகவேறி யபஞசந்தம்சொல்லும் தமிழைக்கிரைந்து வெறுவிதுயோடாமலே வேள் யெறியாதகதைகளைத்துறந்துவெகுஜனம்கிரைந்தக்கூட்டத்தில் விளம் பவேணும்யெல்லோரும்கிரைந்து.

உத்தார். பெரும்பிழைவரும்யிதனாலே-இருந்தபிரியம்தப்புதே உ ன்வாயாலே இரவில்மின்மினிதோற்றத்தைப்போலோடாதே. (எளி)

—0—

(க) யோகக்ஷேமத்தைக்கேட்கும் உத்தண்டபுலவீரோவாரும்-உட் கார்ந்துமொளிகூறும்-அன்னைப்பிதாகுருஅனைவருமேசுகம்நாங்களு்அற் புதமொழிதாங்கள் இன்னிலந்தனிலெங்க ளிளையதம்பிமாருக்கும் யாங்க ள்-என்னத்தைச்சொல்வோம்போங்கள்-தம்பிசின்னவனென்று - யிருந் தோமே-அவன்செய்யும்வினைதங்களைத்தாமே-உன்னுதமாக ஒருவார்த் தைக்கிடங்கொடுத்துநீரும். (டட்கார்ந்து)

(க) தருமவேதசாஸ்திரம்சகலதுங்கற்றுத்தெளிந்தானே - தருண மிதுதானே-மருவவயதிலவன்பலபெயர்பேச்சைக்கேட்டானே-பள்ளியை

விட்டான்கோனே - அருமைப்புரோகிதனாநாடி அளகானநட்சத்திரந் தேடி- ஒருமையாயிப்பொருத்தம் நெறுமித்திருக்குதோலேப்பாரும்.

(ச) இந்தவிதமிப்படியிருக்குதென்றென்மேல்மனம்நாடும் எளிதிருந்தறுடும்-சின்னநமகிட்சியாயுன் சிமோட்டியார்க்குச் சொல்லிப்போடும்- சினத்தில்வரத்தேடும்-அந்தமாய்கோவிந்தசாமிதாசன்- அவரடியேனுள் பஞ்சந்தம்வாசன் உங்கள்மனங்குளிர எங்களிடவேவந்துசேரும். (உட்)

ஓம்ஓம்மூலாதாரப்பொருளே ஓம்ஓம்மூலாதாரப்பொருளே
ஓம்ஓம்மூலாதாரப்பொருளே
மாலபன்சாணுதமறை முதல்முடிவே
மைந்தனையாளும்பரவடிவே. (ஓம்ஓம்)

சாலபிலக்கியநம்பிஜெனக்கருள்புரி சமயம்நம்பினேன் வந்தாதரிஆல சாலம்போல்கொண்டு அடியேன்மனதில்நின்று அஞ்சாமல்-அசட்டனை அமட்டிடுவாயின்று (ஓம்ஓம்)

இந்தருணம் பாலன் நம்பினேனுனையே எதிரிக்கிளக்காரமால்யிருந்துவிடாதேநீயே, தத்துவமுக்கோணந் தன்னில்தங்குகின்றபொருளே, சமயம்நம்பினேன்வந்தாளும் பாற்கடலே. (ஓம்ஓம்)

கருமணியாகிய கனகவடமணியே, சிறுவனைக்காரும் சிவசாமியே, மருமனமதர்கொண்டு தூவினேன்பரனே பதிபறியாதபாலன்தன்னையாளும்அரனே. (ஓம்ஓம்)

—0—

ஆறுமுகர்துதிலாவணி.

கோலமயிலேரிவரும் குஞ்சரசகோதரநீரும், சீலமுடனேதொண்டர்தினமும்வந்தென்னைத்தேட தெய்வானையுடன் கூடி சிறுவனுடன்வா பா... (கோலம)

எத்திசைபுகழ்பெற்ற-சத்தியுமையீன்றெடுத்த - புத்ரனேவடிவேலா பக்தனும்யெனையாளா அத்திமுகற்கிளைய ஆறுமுகனே லோலா (கோலமயிலேரிவரும்)

சத்துருசங்காரவேலா சாம்பசிவனின்றபாலா வித்தையும் புத்தியும்மிகவுமெனகளிக்க, தத்திமியென்றுவரும் மயிலேறிவாமெய்க்க—கோலமயிலேறிவரும் குஞ்சரசகோதரநீரும்.

இப்புவியில்மாரன்கதை இசையுடனேபாட்டிதை எள்ளளவேனு மெனக்கிடறென்றுவாறுமல் சன்னையவிழ்த்துயெந்தன் நாவில்வாருய் சோருமல். (கோலமயி)

மதனெரிய இல்லேயென்று மனதில்மிகக்கொண்டு - சூதுசெல்வோனையின்று சத்திவேலினைக்கொண்டு-குத்திமார்பையும்றொண்டுசேத்தாய்ப் பிளப்பாய்நன்று. (கோலமயி)

சிறிசைநகர்சிவசாமி-சிறுவன்கவிநாமிநேமி - மருமலராலேயுன்னை அர்க்கித்தேனய்யனே கருணைவைத்தெந்தனையாளும் பராபரனே(கோ)

சரஸ்வதிதுதி லாவணி.

செஞ்சொல்மொழுவாணியே-செல்வன்பணிந்தேனிதியே - வஞ்சியேயுனையனுதினந் தொழுதேனே, நெஞ்சிற்கவலேநீ நீக்கிடுவாய் செந்தேனே. (செஞ்சொ)

சர்வலோகரெட்சகி சதுர்முகன்தேவதி-மாரினிலுனேவிட ஆதரவாரிணிசிர்மிகும்புலவர்க்குச் சுறந்தமானன்மணி. (செஞ்சொ)

தொல்லுலகில்மதன்கதையை சொல்லவாக்கருள் செய்வாயேதள்ளிவிடாதேயன்னே சரணமிகச்செய்தேனே வல்லவர்சபைமுன்னே-வருவாய்பாலன் சொன்னேனே. (செஞ்சொ)

வருவாய்நாவில்நடம்புரிய வஞ்சகரையும்உய்ய, பார்புகழ்சிவசாமி சொற்கவிபாரம்மணி தார்மழையெனப்பதம்பொழிந்தேன் பரிபூரணியே, (செஞ்சொ)

வனசிங்காரம் லாவணி.

வஞ்சிமாங்குயிலேவனசிங்காரம்பார்மயிலே - மயில்நடனம்புரியுதுயென்னஎயிலே-கொஞ்சுங்கிளிமரமேகூசுதேபவளநிறமே கோடிசசந்திரஉதையம்போலும்பழமே-பஞ்சவர்னச்சிட்டு பாங்காகஜோடியெட்டுபெறக்குதேயினியசப்தமிட்டு-பயிரியிருக்கையிலே,

சுந்திரப்புள்ளிமானே-சொகுசாகக்கலேயுந்தானே சோருமல்லீலெசெய்யுதுதேனே-தந்திரப்புலிபதுங்கி - தட்சணம்ஓடானேதுங்கிதியில்மானே-அடித்ததுபார்எங்கிகந்தவனமீதே- காட்டானேமேயுதே-மாதே-கரடிசிங்கங் கார்ப்பசூலங்கோதே-யாளியிருக்கையிலே,

சங்கங்குரும்பாடு தலைகுனிந்துமேயுதேயீடு- ததியில்டக்சர்கொடுக்குதுபார்ஜோடு-யெங்கும் அன்னங்கூடி இணைபிரியாததுஜோடி யேற்கையாகடக்குது ஒயிலாடி-மங்கையென்ன பாஷைவானம்பாடிபேசுதேஒசே - மார்க்கமதுபோலே யென்னுடன்பேசே சிக்கருயிருக்கையிலே. (வனசிங்காரம்பார்)

கருங்கரடிசாரி ஒருவர்க்மரத்திலேறி - உல்லாசமாகப்பழத்தைப்பூரி உருசைப்பதம்பார்த்து ஒங்காரசப்தம்புரிந்து ஊட்டி அந்தா அடிக்கதுபாரிருந்து சருணம்புருகிளம்பி தான்வருதேவளயந்திரும்பி ததியில்குஞ்சைபார்க்கவும் மனவிரும்பி சிவசாமிசெயலே.

சிவசாமி உபாத்தியாயர்லாவணி-முற்றிற்று.

விநாயகர்துதி லாவணி.

அரிஓம்ஐங்கரனேசரணம் அங்குசபாசா அருள்சரணம் கரிமுகத்தோனேகார்சரணம்-கங்கணபதிபோய் வருஞ்சரணம் சுருதிக்கெட்டாதபொருளேசரணம்-சுடர்மணயேனுசாசரணம்- பெரிகிடஅருள்தருவாய்சரணம்-பித்தன்யான்பிதற்றும் பொறுத்தாள்சரணம் தும்பிமுகன்பாதமலரைநாடி பறங்குதேதுகன்துருக்கொடி.

விநாயகர்துதி-லாவணி.

ஆதியானசிவஜோதிரூபவிக்னேசா - அனுதினம்உன்னுடையதியானம் அங்குசபாசா வேதவெளியினிற் கொண்டவனே கௌரீசாவித்தகனே உந்தன்பாதம் பணிந்தேன் ஜெகதீசா சாம்பசங்கரசதாசிவா சண்டனையுதைத்த மகாதேவா பாம்பனைவடமாய் பூண்டவாபரமபட்சம்வைத்தென்னைக் காத்தருள்வாய் தும்பிமுகன் பாதமலரைநாடி பறக்குதேதுகன்துருக்கொடி,

(*)

குருவணக்கம் - லாவணி,

ஜெனிப்பேன் சற்குருஸ்ரீராஜிபாதம்-சிந்தையில் நம்பினேன் அனுதினம் மறுபடி தங்கீதன் னமஸ்காரம்-மிகுந்த யிஷ்டமித்திராளுக்குச் சரணம், சபையிலுள்ளோர்களுக்கே மிகவும் நமஸ்கரித்துப் பாடுகிறேன்யானும், சிறுபாலன்செய்த கவிகளிலும்-பிழையிருந்தால் பொறுத்துக் காக்கவேணும், ஹரேக்கன்ருஜரூஜஹம்சா - உடாரொக்தேக கொணுத்தமாஷா, செப்புவேன்டேப்பகை கைதனிலெடுத்து

துந்தனுதன்னில்நந்திபைகொடுத்து, நாக்கினுல் ஸ்துதியையெடுத்து முடித்து ஐங்கரர்க்கு தூபதீபங்கொடுத்து, தும்பிமுகன்பாத மலரை நாடி பறக்குதேதுகன்காவிக்கொடி.

கேள்வி-லாவணி.

தந்திரமானசாந்தன்கேள்விக்கி ஜவாப்புசொல்லுவாய் ஆதாரம்இந்தவிதம் அறிவாயோசும்மாநீ-எதிர்த்துப்பாடினுலென்னபாறம வடக்தறையிலேமேல் நடத்தக்கோபுரம் சிகரம்முன்னுலே தரித்தானே நடுத்திறங்கட்டித்தூணுகள் நிறுத்தி அப்புறம் அடிப்படைபறித்தானே, கோவிலுங்கட்டி குளமதுவெட்டி நாடித்தாகமாய் வந்தமானே வாயில்லாதயான்தண்ணீர் குடிக்கையில் பார்த்து பொட்டயன் சிரித்தானே இந்தவிதம்அறிவாயோ சும்மாநீ

உச்சிதமானஒருகுதிரை அது உயர்நிலைசொல்லமுடியாதுசின்னதுமல்லபெரியதுமல்ல அதளமீளமுங்கிடையாது-கையுமில்லை காலுமிலாசிப்பாசவாரிசெய்குறுனதுமீதே-அவனைத்தூக்கிக்கொண்டதிகவேகமாய் அண்டபுவனமெல்லாம்பறந்ததே இந்தவிதம்அறிவாயோசும்மாநீ

ஆறுகுளம்கிணர்யேரிகள்குடித்துதாகந்தீராமல்குதிரைக்கி ஐந்துகிணத்தைமேகத்தைக்குடித்துமேகமண்டலம்பாழாகி அப்புறம்போயியீஸ்பரனிடத்தில்இருந்தகபாலத்தையேனுக்கியீஸ்பரனிடத்தில் இருந்தகபாலம்வைத்துதேயென்னைநோக்கி இந்தவிதம்அறியாயோசும்மாநீ

முக்தத்திலேஓர்மறம்முளைத்தபுதுமையைக்கேளுங்காண் சாயிருஆகாசம்வேர்நுனிபாதாளம்கண்டு நிற்குதுவெகுசீறு, மதுரமானகனிபார்த்துமுன்னுலே காம்பில்லாமல்தொங்குதேநேரே, அப்புறம் ஐந்துபூவதுமலர்ந்து ஐந்துக்கைந்துஒய்வெவ்வேறு, மதுரமானகவிசொல்லும்ஹீராஜிமகிழ்ந்துசெய்தாரேஓய்விஸ்தாரம் இந்தவிதம்அறியாயோ

சிங்காரி-லாவணி.

மதிவதனசுகுர்தரயமானேயெங்கேபோருய் - வனிதையேநின்றுகூருய், மதன்றதியும்உனதுவடிவுக்குநிகருமோ- வஞ்சியான்சொல்லப்போமோ-அதிருபமானவிந்திராணிதானீடாமோ-அல்லஅருந்ததிதானுமோடி.

உத்தர். வேதனுன்னையேபபடிபடைத்தானே
பெதுர்க்கொண்டுசிலைவார்த்தானு.

கோதைபேதபவுமிகசெய்துவார்த்தைசீருய்
வனிதையேநின்றுகூறுய்.

நல்லதாய் யென்னைமறித்து செய்யுந்தொண்டு-நானேகும்வழியில் நின்று, அல்லவேஞாயம் உனக்குநாதன்கண்டு அறுப்பானே உனதுசிண்டு

உத்தார். பல்லுடைபடுவாய்நீதானே
பாமபுருஷன்ஸ்ரீயைமறிப்பானே.

நில்லாமல்ஒன்றுஞ்சொல்லாமல்ஓடிப்போருய்
வனிதையேநின்றுகூறுய்.

பகட்டாதேமெத்தஉருட்டாதேமிகவேமுழித்து-பார்க்குருய் என்னைச்சலித்து-தெகட்டாதஅதிரபானத்தையிந்துக்கழித்து, செல்வாய்மனமகிழ்ந்து.

உத்தார். முகத்தோடேமுகம்சேருயோ
ஒருநீரம்முத்தம்தாருயோ.

சகமுடனேபெண்ணே யென்னிடம்வாழ்கவாருய்
வனிதையேநின்றுகூறுய்,

இவ்வாறு நாதனுரைத்தான்முகந்து-யேறிட்டுப்பார்த்தாள்மகிழ்ந்து அவ்வேளை மங்கைநாதனை மனமுகந்து அணைந்தானே மனமிசைந்து.

உத்தார். திவ்யமானபொருள்தேடி
சிங்காரமானகவிபாடி.

சவ்வாயிஹிரோஜிதாசன்மொழிபாசாய்
வனிதையேநின்றுகூறுய்.

—()—

சிங்காரம்-லாவணி.

யோசனாநிதியேயொன்றுசொல்லுவேன்முகஸ்துதியே- ஒருநிரம் சேர்ந்துச்சொல்லடிமதியே நாகமுடிநடையே-நாகம்போலேபின்னுஞ்சடையே-நயனம்சொல்டும்மின்னுதுயென்னபடையேதிரேகப்பட்டிடையே அடிதேனே யிஷ்டயிடையே, திகைத்துப்பார்த்தே னுன்னிடையே மேகனரதிபே, என்னசொல்லு

வீணில்பிரஸ்தாபம் மெத்தப்படுகிறாய் இதென்னபாபம்- வேண்டாம்விரும்பாதே இதென்னலாபம். காணியினிலாபம் கருத்தினில்லையடாகியாபம் கடினமாய்கொடுப்பேனுனக்குச்சாபம் தோணிப்பார்வதியே யென்றுசொல்லுவேன்முகஸ்துதியே. (என்று)

சாபங்கொடுத்தாலும், என்னைத்தள்ளியேவிடுத்தாலும்கையலேயென் தன் தலையையுடைத்தாலும், கோபஞ்செய்தாலும் குற்றம் சாற்றியே ஸவந்தாலும், கூடாமற்போவேனோ ஒருக்காலும் பாவிசொல்கதியே முகஸ்துதியே. (என்றுசொ)

துணிவாய்ப்பேசுவதை தோகைகேட்டுமேயிப்போதே; துரையே வாவென்றணைந்தாள்கோதே, அணைந்துதிரேகமீதே அரிவைதீர்த்தாள் விரகவாதை, அன்பன்ஹீரோஜிசெய்தார்கவிதை கவிக்கிருபவதியே-முகஸ்துதியே. (என்றுசொ)

ஹீரோஜிராவ்லாவணி முற்றிற்று.

விநாயகர் துதி.

வேதமுதல்விளங்கும் ஆதிமூர்த்தி விநாயகர்பாதம் பணிந்தேன் வாழ்த்தி, துப்பிமுகமானகணேசா தொண்டர்துயர்நீக்கும் விஸ்வாசா அம்பிகையீன்றஉல்லாசா அடியேன்பாடவரம் அருள்ஜெகதீசா, வெம்பிமேனங்காரும்கவலைமாத்தி. (விநாயகர்பாதம்பணிந்)

பாபத்தைபோக்கும் பஞ்சகரனே பக்தர்க்கருள்கொடுக்குந்தபாபரனே, ஆபத்தைக்காக்கும்யானைசிரனே • ஆதிபொருளான வெங்களானே, விபத்தைப்போக்கும்யென்னைத்தேற்றி. (விநாயகர்பாத)

யென்னேரமும் உனதுபாதம்செதியே-யெனக்குவேறில்லை தயாநிதியே, சொன்னேன்யான்இதுவே உறுதியே-சுகம்கொடுக்கும் சகலருக்கதிபதியே, மின்னடிபூசித்தேன்மலர்சாத்தி. (விநாயகர்)

வல்லமையுடன்மோஷிக வாகனத்தில்வருவாய் யென்முன்னுகயெல்லாரும்புகழவெகுவாக-இன்பவரந்தருவாய்யென்வினைபோக வில்லன் வெங்கட்ராவைத்தொழுதேன்போற்றி. (விநாயகர்)

குருவணக்கம்-லாவணி.

சற்குருவெங்கட்ராவை அடுத்து-பூரணஞ்செய்து டேப்பைபகையிலெடுத்து, பற்பலவினோதஜவாப்கொடுத்து-பாடுகிறேன் லாவணிக

ஊதகொடுத்து, கர்த்தனுலுரைத்தனுலுவேதம்- கற்ற பெரியோர்களுடையபாதம், பெற்பதம்செய்து பாடுகிறேன்விநோதம்- பிழைபொறுத்துக்கொடுப்பீர்வரப்பிரசாதம், தும்பிமுகன்பாதமலரைநாடி- பறக்குதேதுகன்காவிக்கொடி.

பலநூலறிந்தபண்டிதனென்று பாவித்திருந்தோம்நீயே, பயனறியாமலேநல்லோர் பெரியோர்முன்பாடவந்தாயே, பார்க்கவிருக்கதுன்மார்க்கத்தைப்பிடித்து மனதைப்போலேபிதற்றி- இந்தவையகத்தோர்கள் நகைக்கும்படியாய் தொண்டைகம்மக்கத்தி மூர்க்கத்தினமாய்அலறாதே நீமெள்ளப்பாடு அமத்தி-மோசம்போகாதே நீரிந்தச்சபைதனில்மொழிந்தேனுனக்குப்புத்தி.

(உத்தார்) திர்க்கமாய்சபையிலுள்ளோர்பார்த்து
செப்பவேணும்சரியென்றுமனமொத்து.

வாக்குசத்துவஞ்செய்யாதேயிங்கே வகுத்திடும்உன்கவிதையைபயனறியாமலே நல்லோர்பெரியோர்முன்பாடவந்தாயே.

வித்தையில்மிகுத்தவனென்று உம்மையான்மிகவும் யெண்ணியிருந்தேன்-வெகுபேர்நிறைந்தசபையிலும்மை நான்வெளிச்சமாகத்தெரிந்தேன் சத்துவமில்லை உங்களுக்குப்பாட வென்றுதட்சணமே புரிந்தேன் சண்டைசெய்யவேவந்தவனென்று நன்றாகஅறிந்தேன்.

(உத்தார்) சுத்தமாய்பாடும்படிக்கியின்னம்
தோற்றவில்லைபோகவேணும்முன்னம்

கற்றவித்தையைக் காட்டாதேயிங்கே கனங்குறைவாயே - பயனறியாமலே-நல்லோர்முன்பாடவந்தாயே,

காரியமொன்றும்தெரியாமல்துணிந்து கற்றோர்மனம்வெறுக்ககலைமுழுதுங்கற்றுணர்ந்தோமென்று கதறினுயேகுறுக்க-கோபம் வரும்படிபாடினபெரியகுற்றம் உன்மேலிருக்க, கோறிக்கொள்சகலர்க்கும்வணங்கியே குணமாய்அவர்க்கொருக்க.

(உத்தார்) வீறஞ்செய்யாதே இனிமேலே
வெற்றிபெறமாட்டாய் ஒருக்காலே.

வாரம்ஒன்றல்லபாடிப்பாரு பின்வாங்கோம் அறிவாயே- பயனறியாமலே, நல்லோர்பெரியோர்முன் பாடவந்தாயே.

எங்கள்குருபதம் அனுதினம்பணிந்து எடுத்தேன்கையில்டேப்பு
எல்லோரும்புகழ்பாடத்துடங்கினேன் கணகணவெசாப்பு, சிங்காரமத
ங்கையைபாட வந்தாயென்றுசெய்தேனுனைமாப்பு, தெரியாதினைமாக்
கேள்விப்பாடினல் செய்வேனுன்னைத்தோப்பு.

(உத்தார்) சங்கப்புலவோர்மெச்சும்நேசன்
சற்குருவெங்கடருவின்தாசன்

பங்கயம்வராமலேயுனக்குப்புத்தியுரைத்தேன்பாடாமல்ஓடுவையே
பயனறியாமலே, நல்லோர்பெரியோர்முன் பாடவந்தாயே

சிங்கார லாவணி.

சந்திரவதனி சரசபூங்கிளியே தையலேமான்கயல்விழியே, சிந்
தாமணி செல்வக்கண்மணியே, திகட்டாதபக்குவக்கனியே மந்தஹாச
மாய் போறாய்எங்கேதனியே, மாமயிலே உரைப்பாய் எனக்கினியே
அந்தமுடன்பெண்மானே யெனக்கறிவிப்பாய்நீதானே யெந்தவிதத்தா
ல் என்னைச்சேரடி பென்மனதாவல்தீரடி, சுந்தரியேமனமகிழ்ந்துசுகம்
கொடடிநீயுகந்து, யெந்தன்வார்த்தைதவிர்ப்பாய் தேன்மொழியேதை
யலேமான்கயல்விழியே.

பித்தனைப்போலே பிதற்றுறாய் பிணுதியேயேன்சுத்துறாய், மத்தி
பானங்கொண்டேயெத்துறாய் மசியாதேமிகவேயெத்துறாய், சுத்தபுத்
தியில்லாபுலையா சோகங்கொண்டுமேஅலையா, யெனைநத்தி ஆசைகொ
ள்ளாதே, இது ஓயாமல்துள்ளாதே, கத்தவித்தைகாட்டாதே, கனமல்
லநீட்டாதே மெத்தப்பேசாதே விடுவெளியே. தைய

ஆசையென்றயோகினி யென்னைப்பிடித்து, ஆட்டுதேபுத்திகனை
க்கெடுத்து, பேசாதேநீயும்சிடுசிடுத்து பெண்ணேகாடி அபயங்கொ
டுத்து, பிசனைப்போல் யென்னைக்காரு யேழைநான் என்முகம்பாரு,
பேசாதேஉயிர்சேதமடி யென்கெதியே உன்சோகமடி, தசமுடனே
அடியானே, நீயணைவாய்என்தேனே மோசமசெய்தால் கொடுப்பேன்
பழியை. தையலே

விதம்விதம்உனக்குபோதித்தேன் மனம்விரும்பசொல்லாமல் வா
தித்தேன், மிகபல்லவென்றேசோபித்தேன், உந்தன்இருதயத்தைசோ
தித்தேன் சதமென்றுயென்னையெண்ணினுயே யெந்தன்தயவைக்கோ

றினண்ணினுயே வீசனஞ்செய்யாதினமே தீர்த்துவிடுவேன்பா ரிட்சணமே, மதுரமாகசொல்லைத்தேடி மகாதீசன்வெங்கட்ருல்பாடி மதன்சொண்டசாயிர்கள்வாளைக்கிளிமே தையலே

சிங்காரம் லாவணி.

பைந்தொடிமாதே உந்தனைப்பார்த்துயென்னெஞ்சம்பார்த்து யென்னெஞ்சம் பார்த்துயென்னெஞ்சம் - பகைக்குதேகார்த்திடவேணும் வந்தேனுன்தஞ்சம் - வன்னக்குயிலேவேகமாய்ப்போற நடையைநிறுத்து நடையைநிறுத்து நடையைநிறுத்து-வகுத்துரைக்கும்வார்த்தையைக்கேட்டுப்போகலாம்சற்றேபொறுத்து உன்னைச் சேரவேணுமென்றுநெடுநாளாய்தனுடக்கருத்து யென்தனுடக்கருத்துயென்தனுடக்கருத்து உரைத்திடக்கூடாதிவ்வார்த்தைகொண்டுநீமறித்து.

(உத்தார்) சொன்னபடிசரியென்று பெண்ணே யென்தனைச்சேரு சுகங்கொடுத்துநெடுநாளிருக்கும் ஆவலைத்தீரு.

பன்னவேஉன்னைவிடயாரு யெனக்குப்பிரபஞ்சம் யெனக்குப்பிரபஞ்சம் யெனக்குப்பிரபஞ்சம் பகைக்குதேகார்த்திடவேணும்வந்தேனுன்தஞ்சம்.

யேர்க்காதவார்த்தையை யின்பமாகச்சொல்லாதே ஆசச்சொல்லாதே ஆசச்சொல்லாதே - எண்ணினயெண்ணமும் யென்தனிடமேசொல்லாதே மூர்க்கனைப்போலவீணாக உரைத்துநில்லாதே - உரைத்துநில்லாதே முன்கோபக்காரிநான்யென்தன் கோபம்பொல்லாதே.

(உத்தார்) மார்க்கமல்லயென்னை மறித்துச்செய்குறும்வாதே வந்தவெகுநேரமாச்சுதுபோகவிடுபாதே.

பார்க்காளேயாரும்உனக்குஅறிவில்லை கொஞ்சம்அறிவில்லைகொஞ்சம் அறிவில்லை கொஞ்சம் பகைக்குதேகார்த்திடவேணும் வந்தேனுன்தஞ்சம்.

தள்ளிக்கழித்துப்பேசக்கூடாது சரசமிகுப்பெண்ணே சரசமிகுமபெண்ணே சரசமிகுப்பெண்ணே - சகிக்காமல் விரகவாதையால்தழுவினேனுன்னை என்னாளவாகிலுங்கிருபைவைத்துநீ முன்னே முன்னேவைத்துநீ முன்னேவைத்துநீ நாமிருந்தநேசத்தால் இசையவேணும்நீ பெண்ணே.

உத்தார். தெள்ளமுதோகாமிருமேபெருமாகமென்மேலே
சித்தம்மகிட்சியாகவாழலாம்மதன்ரதிபோலே.

பள்ளிபறைசேரத்தடையேனுஞ்செய்யாதேவஞ்சம் செய்யாதேவஞ்சம் செய்யாதேவஞ்சம், பதைக்குதேகார்த்திடவேனும் வந்தேனுன தஞ்சம்.

கெதியென்றடைந்தவனுக்கிறங்கிபெண்ணுடையசித்தம். பெண்ணுடையசித்தம் பெண்ணுடையசித்தம் கிருபைகூர்ந்துவைத்தாளோநாதன்மேல்பத்தம் அதிக உல்லாசமாகவே நாதனுடைய அஸ்தம்நாதனுடைய அஸ்தம் நாதனுடைய அஸ்தம் அன்பாகப்பிடித்துக் கொடுத்தளே அரிவையர்முத்தம.

உத்தார். மதிமிகுந்தஞ்சைமாநகரந்தன்னிலேவாசன்
வழிமுறையுணர்ந்தவெங்கட்ரூவுக்குகர்தநற்சேஷன்.

பதிபுகழ்துதித்தும்பதிக்கேன் திருவடிக்கஞ்சம் திருவடிக்கஞ்சம்-திருவடிக்கஞ்சம்-பதைக்குதேகார்த்திடவேனும்வந்தேனுன்தஞ்சம்.

வெங்கட்ரூவ் லாவணி-முற்றிற்று,

வேறு - லாவணி.

சாமிசிங்காரலோலாசற்றேநிறுத்தும் வேகத்தைப்பொருத்தும் போகலாம்குணசீலா, ஓய்கில்லும்காணும் ஓய் ஓய் ஓய் வீரலோபுருவம் இருவிழிகள்வேலோஅறியேனே-உந்தன்மேனிசொர்ணமோவிபமொன்றும்புரியோனே, நல்லபவளமோஇதழோமகாமிகவுங்குறியேனே, உந்தனில்லாமெவ்விடம்தானே ராஜனே ராஜனே ராஜனே உம்மை இதுவனாயிலுங்காணேனே ராஜனே ராஜனே ராஜனேசொல்லுந்துணையேவழிவிடுவேனுமக்கினிமேலா சற்றேநிறுத்து

எந்தனழகைநீ கோரிச்சொல்வதென்னவாது இதுவென்ன புதுப்ரூ உனக்கென்னகவலைதெரியாது, வந்தவழியைச்சொல்லாமலே நீதேது பொல்லாவம்புசெய்கிறுய் மனதிலிருப்பதையோது, யெந்தன் சொந்தமனைவியைவிட்டு கேளடி கேளடி கேளடி அன்னியதோகையை யெளியேன்தொட்டு இந்தவிசயம்யெனக்குண்டு உரைத்தேன்.

மன்மதலாவணி.

மெத்தப்பத்திவிசுவாசமுடையகுணதீரா உந்தன் விரதத்தையறி
வேன்வெருளிவார்த்தைகூறுராய் சற்றம்புத்தியில்லாப்பேதையென்
னையேய்க்குறாய் உன்னைச்சோப்பொசிப்பிருந்தால் விட்டுப்போகுமே
பாருய்யா கர்த்தன்செயலைவெல்லப்போமோ ராஜனே ராஜனே ராஜனே
கற்றவித்தைகாட்டாதேநீயிந்திராஜாலா. சற்றே

மாதுப்பருவனைப்பார்த்துக் கோபித்துச்சிடுசிடுத்து காதன் மனமகி
ழ்ந்து அவ[illegible]ரூட்டடரா மங்கையைப்பிடித்து காதல்கொண்டவள் [illegible]று
ங்களுந்தருக [illegible]க்கொடுத்து கண்ணூட்டிமோட்டிகலங்குவாளேயெ
பிடித்து இப்போவார்த்தையால் பிணித்துச்சுகித்தாரோ சாகிறு சாகிறு
சாகிறு நல்ல மாரன்பாணத்தைநசெயித்தாரோ சாகிறு சாகிறுசாகிறுபூத
லம்புகழும்வழி மோஜிகவியிதுலோலா. சற்றே

—()—

லாவணி.

அதிகமதுரதமிழ்க்கடலே அய்யா அனையுமெந்தன் ஆவிதனைக்கே
ள்மெய்யா, பதிபிலொருகானகப்பெண்ணொருத்தி பையனைக்கண்டு இ
ருகையினாலமர்த்தி, கதிபெருகவுன்னுடன்யானும் பத்தி கன்னிவருக
வென்றுசொல்லவும்எங்கீர்த்தி.

உத்தார். இப்படிமாட்டிபிளம்பிட அவர்கேட்டு
யிதென்னவேட்டுசமர்புரியவேட்டுக்கூட்டி
நிதியுளமாது அவள்தானெய்யாதுனையுமெந்தன.

சொல்லஅவன்கையில்பர்தெடுத்துசொல்லி ஆகாசம் தான்விடுந்
துமெய்ச்சொல்லி போர்தனையேகொடுத்து விரும்பினானேபாவியெந்த
னைத்தொடுத்து.

உத்தார். கொள்ளிப்பசாசுபோலே
கூவுவன்என்பின்னாலே.

நூதன மன்மதலாவணி

முற்றிற்று.

—()—